

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

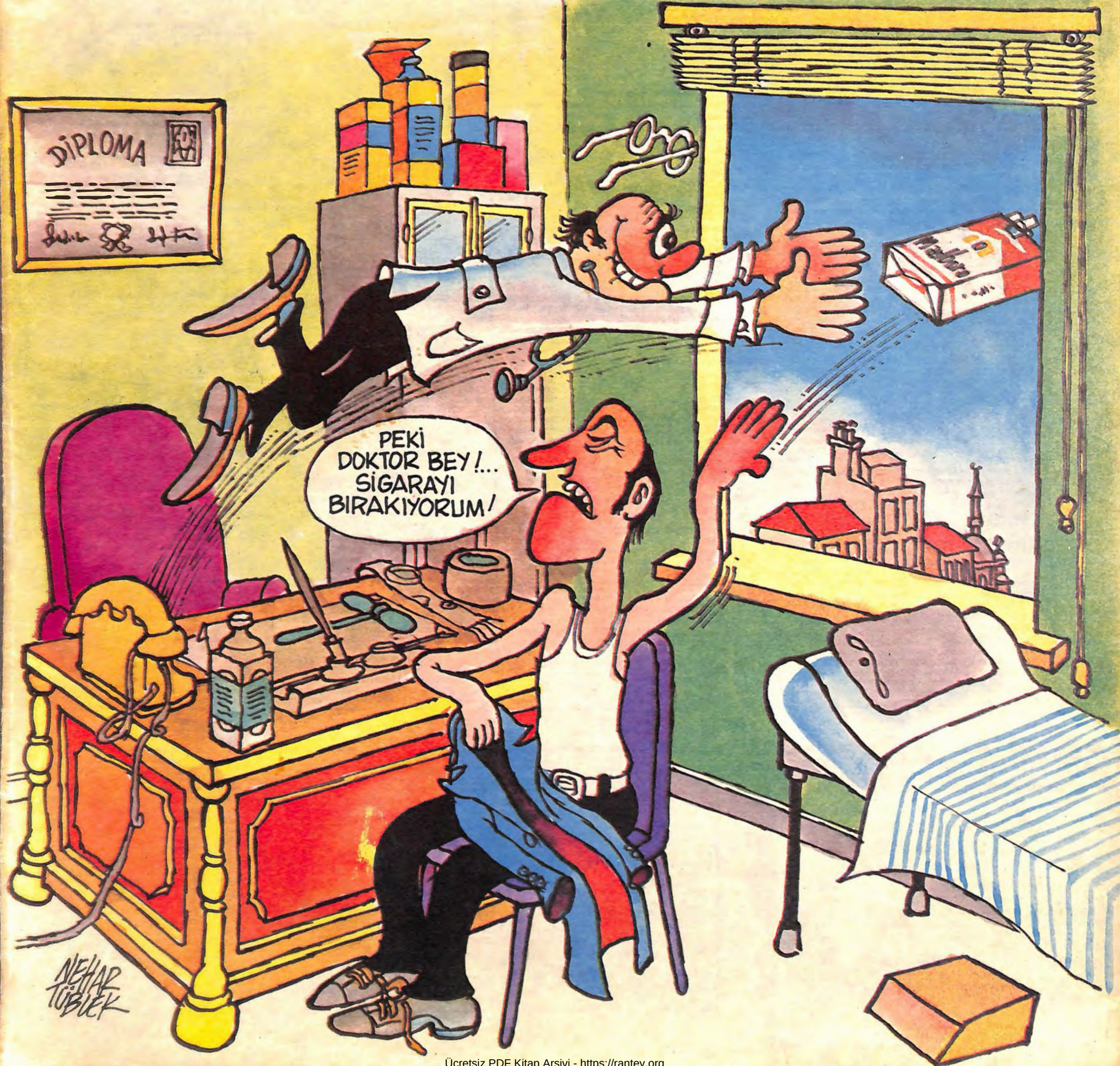
Çarsaf

KUŞUMUZUN
KIYMETİNİ BİLELİM
Dişi kedilere yedirmeyelim

SAYI:50

24 KASIM 1976

250 KURUŞ

Gerilla, komando ve Frankenştayn...

ÇETİN EMEÇ

SAÇLAR, kirpi kılı... Alın, neredeyse iki parmak: Oylesine dar çönkü... Gözler, ressam kaleminde çıktığı için, sanki sömelenmiş; bir güzel rimellenmiş... Ya ağız? Hayır, ağız değil, o bir yarıktır... Burun da, bal gibi armut.

Bütün bu sefil yüz ayrıntılarını, abus bir çehrenin çerçevesi içinde toplayıverin... Feri kaçmış bakışlara da; sadece derinliklerden fıskıran hain bir ışık, meşum bir dekor unsuru katıverin.

Bu, dilimizde adı artık "Bostancı Canavarı" olan, bahtsız Lâle'nin katiline ait "robot portre" dir. Robotluğu; anlatım üzerine çizildiğinden...

Anlatan mı? O gece, Azrail'le yüz yüze gelmekten kıl payı farkla kurtulan Lâle'nin otomobil arkadaşı Ümit...

Ya, Fatihli güzel Handan'ın, insana "Yaşadım..." bile dedirtemeyecek bir noktada ömür çizgisine son veren canavar?... Ondan da, elimizdeki bütün vesika yine ilk cinayet günlerinin heyecanı ile çiziktirilmiş robot portreler... Olayla ilgili haber malzemesi yokluğundan, gazetelerin başvurdukları bir kaçamak yol.

Haaa; Handan'dan bir de sanık var, elimizde miras kalmış... Ama, akşama sabaha salıverileceği gün bekleyen... Savcıya bile, "delil yeter-sizliği" gerekçesiyle aczini itiraf ettiren bir sanık...

Bunlar, birer yerli Frankenştayn, ya da Drakula kılığında, sokaktaki adama tanıtılan kişilerdir... Ve elbette ki, iki baş insandan ibaret değillerdir...

Adı, dillerde yankılanıp değil şu kadcıkcık çocukların, "nah" koca adamların bile yüreğine korkunun gölgesini düşüren Kasımpaşa Canavarı da vardır sırada... Sonra, Erenköy Vampiri...

HATIRLAYACAKSINIZ, bir zamanlar, okuyucunun merak unsuruna çapkınca bir dürtü çımdığı atmak için, bazı korku kitaplarının kapağına, tek cümlelik not düşölürdü: "Geceleri okumayınız..."

Gerçekçilik akımı, günümüzde öylesine ağır bastı ki, bugün artık hayal ürünü dehşet edebiyatının pabucu dama atılmıştır... Ama, sırası gelmişken, İstanbul Emniyet Müdür Vekili Sayın Kaner'in de kulaklarını çınlatıvereyim: Gecelerimizin karanlık örtüsü, o eski örperdici halinden hiçbir şey kaybetmemiştir... Belki aksine, dehşet duygularını daha beter beslemektedir.

Çünkü ihtimal, sizler de duyuyorsunuz... Sizin de kulaklarınızda, aynı uyarı yankılanıyor. Dosttan dosta, dillerden kulaklara da hep aynı sıcak öğüt: Geceleri dolaşmayınız.

Sanırsınız, İstanbul artık bir mumyalar müzesidir: Canavarları, sapıkları, vampirleri, gözünü kan bürümüş canileriyle kalabalık bir müze... Geçen gece, on üç yaşındaki kızım yakınıyordu.

-Baba, bu canavar edebiyatı bana fazla abartılmış geliyor. Ama itiraf edeyim "vampir" kavramı, uykularımda bile yakamı bırakmıyor...

İşte "yaşadığımız günler" in, genç kızlığıneşiğindeki körpe zihinlere sıçratıldığı kara lekeler...

OLAYLARA, at gözölüklerinin dar açısından bakmak gibi bir illete yakalanmış değilim; Tanrı'ya şükür... Fakat, hayal perdemizin yüzünde, bir ters görüntünün şekillendiğini de itiraf edeyim...

Acaba günümüzde, insan dediğimiz yaratık bu niteliğini gitgide yitiriyor mu?... Nasır bağlayan yürekler; acı vermekten, can almaktan hasis bir zevk duyuyor mu?... Bir de tabii, haberleşme araçlarının yangına körükle gitmesi, en aşağılık olayları bile yaldızlı ambalajlar içinde sunması, suç oranını artırıyor mu?... Bu soruların tümünü, tek kelime ile cevaplayalım: Hayır...

Böylelikle de vampir, canavar, sapık sayısında dün oranla bir artış olmadığını belirtelim... Artan, toplumsal dediğimiz suçlardır... Hani, gençlerin birbirini vurması, kırmaması... Yoksa sapık eğilimlerinin esiri olup elini dirseklerine kadar kana bulayanların sayısı değil...

EVVEL zamanın Mavi Sakal'ı neyse, dönün Landru'su, Karın Deşen Jack'i oydu... Bugünün Jakları, Landruları da, dönüklerden ne bir eksiktir, ne bir fazla...

Amaaa; ekonomik gelişmenin yarattığı suçlular ve adına davetiye çıkardığı suçlar var ya... Bence, işte asıl korkulması gerekenler...

Günümüze etiketini basan tüketim toplumu tarzı, istekleri tutuşturmak için elinden geleni esirgemiyor; görüyorsunuz... İlanlar, renkler, bir de cıvılcı sunuşlarla, göz boyamacılığının dik âlâsını yapıyor... Ama, isteklerin fitilini ateşledikten sonra sıra bunların karşılanmasına gelince, kıyamet o zaman kopuyor... Nedeni açık: Hevesler, kursağa kitlediği için... Ağız suları, dudaklardan yakalara taşıdığı için...

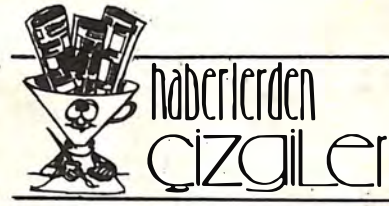
Yüreklere, hırslı duyguların filizleri, böyle böyle tomurcuk vermeye başlıyor işte... Giderrek gelişen... Toplum düşmanlığına dönüşen... Bir de kuyruğuna ideolojik gerekçe eklendi mi, sonu tedhişçiliğe varan filizler...

Bizim adı canı, seks manyağı katile de gelince. Yıllar yılı neyse o; hep o...

SAKIN, sosyal adalet düşmanlarını kınamayın artık!... "Millî gelir pastasından büyük payı ille de biz hıpdırdeteceğiz" mi diyorlar; kızmayın... Aksine; deveyi hamudıyla da yut-salar, helâl-i hoş edin...

Ne yaparsınlar? İsteklerine doyup, köşesine çekilen tedhişçinin boşalttığı yeri, öteki kana susamışların kapacağına inanıyorlar... Ve, asıl onlardan ürüyorlar...

Yoksa, bir de kalkıp bunca Drakula, vampir ve Frankenştayn ile yönetim ortaklıkları kurarlarmıydı hiç?... Onları her an göz önünde bulundurmak, el altında tutmak amaçları; besbelli... Bundan böyle, kusurlarına bakmayın e mi?...

DEMİREL, "HALKIN DİLEKLERİ, BİRGÜN GERÇEKLEŞECEKTİR" DEDİ

EŞEK ETİYLE SUCUK YAPAN BİR İMALATHANE BASILDI

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

İMAM'A SOR

NEDEN "İMAMBAYILDI" DEMİŞLER? - Çünkü boylarından büyük patlıcan yemişler! İmam bayılırdı, ben bayılırdım. Bunu diyenler ne izan, ne mizan, ne de ezan dinlemeyip, cümlesi fesattır. Dikkat, elle-me! Şişedeki asittir.

KARGA NE İÇİN GAK DER? - Herhalde, karga karga gak dedi lafına uyarak bu gerçeği belirtmek için gak diyorlar. Karga, gak diyeceği yerde vak vak dese, ördek olur. Bilmem izah edilebildim mi?

İNSANA NAZAR NEDEN DEĞER? - Nazar her pazar insana değmez. Çünkü nazara gelecek kişinin nazariyat sahibi olması, her nazar sahibinin de pazarlar-

da dolaşması iktiza eyler. Çünkü kem göz mavidir. Nazar ekseriya kem gözle müsavidir.

HAMİLE BEYGİRE BİNİLİR Mİ? - Beygir hamiline mahsusa, binilir. Değilse, binilmez, inilir. Hayvanın hamile olduğunu bilip de, binmeye kalkmak, o kişinin ailesinden birine zarar gelmesiyle neticelenebilir.. Zira hayvan bana binilmez lafını demez ve önüne konan her otu yemez.

Çarşaf muhabiri açıklıyor Liderler. hafta sonunu böyle geçirdiler

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Bülent DÜZGİT

ÜNLÜ politikacılarımızın siyasal tartışmalarını, çocuklar gibi birbirleriyle atışmalarını hep biliriz de, kısa da olsa politikadan uzak, evlerine ve eşlerine ayırdıkları zamanı nasıl değerlendirdiklerini bilmeyiz.

Kimseye görünmeden onları uzaktan uzağa izleyen ÇARŞAF muhabiri, liderlerin hafta tatilini nasıl değerlendirdiklerini gördü... Eşleriyle konuştuklarına kulak kabarttı... Duyduklarını biraz abarttı... Anında size iletenin gururuyla koltuklarını kabarttı.

BÜLENT ECEVİT

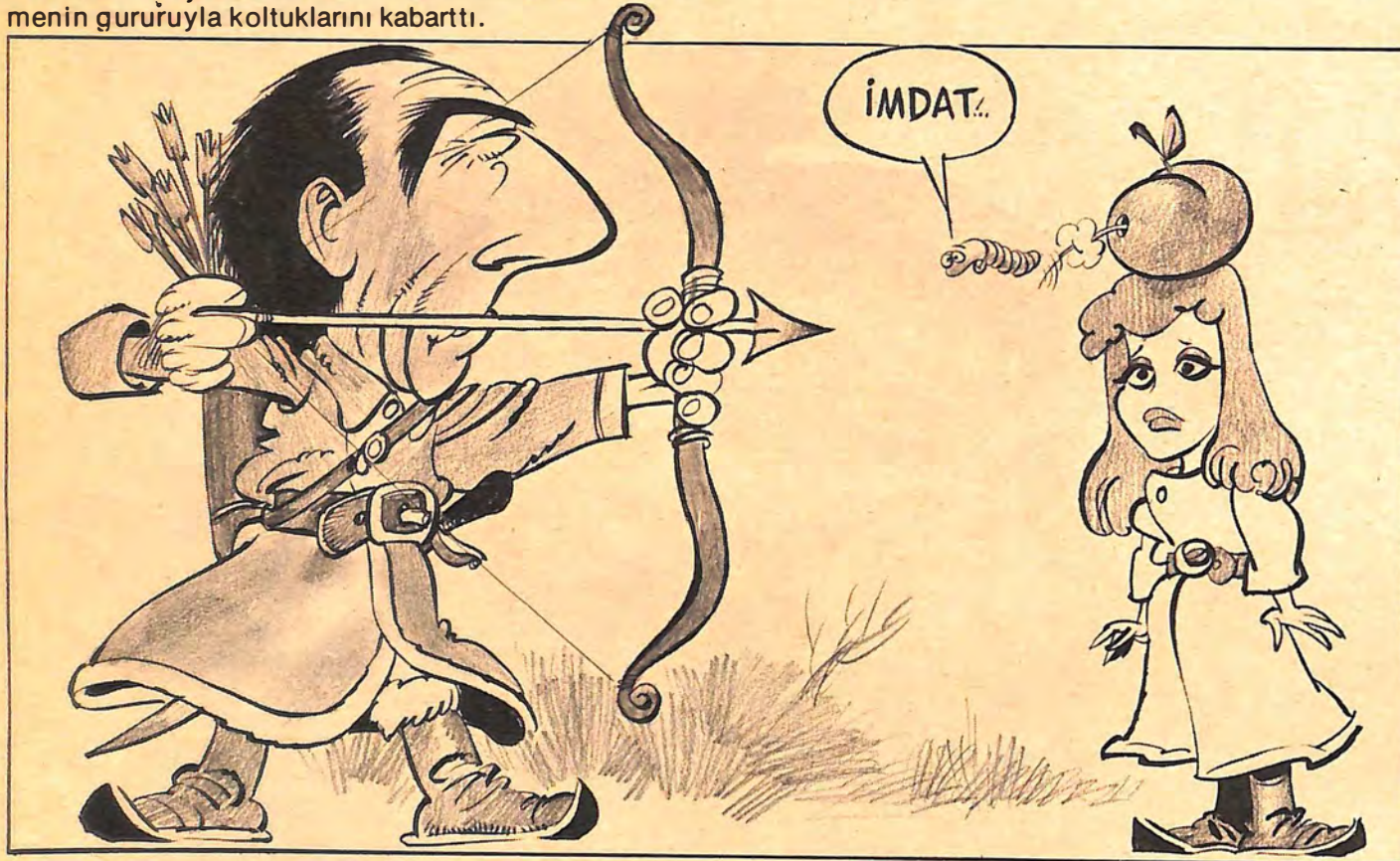
Ecevitmutlu... Rahşan Hanımın elini tuttu. Yapayalnız olduklarını sandılar, köşedeki büfeden birer sandviç aldılar. Birbirlerine şiirler söyleyerek, kuş civıltılarının kaynaştığı kavaklığa daldılar. Kedileri evde, politika geride kaldı. İkisi de engin düşlere daldı.

ALPASLAN TÜRKİŞ

Glyom Tel'i oynuyordu başbuğla eş. Çevreyi sarmıştı sabah güneş. Başında elmayla dikkatli kadın, başbuğ geriledi on yedi adım... Tam yayı gererken nedense aydı, "Yine dul kalırsız," diyerek caydı.

SÜLEYMAN DEMİREL

Kantar alıeslinin havası esliyordu evde... Kendini tutan bir gazetede çıkan yaş günüyle ilgili resim altını sesli okurken, bir çılgın: Nazmıyanım yerde!.. Övücü sözlerle başlayan resim altı yazarı, ufak bir mürettip hatası kendinin ne satılmışlığını bırakmıştı, ne soysuzluğunu... Fecl haber alléye unutturuverdi mobilya yolsuzluğunu. Suratlar asıldı, evin babası çift gerdan, "Ben onlara sorarım!" diye kasıldı. İçten saldırı, dıştan saldırı, canlarına yetti. Besleme gazete, o güzelliğin pazarını içine etti!

NECMETTİN ERBAKAN

Aslında milyarder, apteşti aldı, "Tank, top, tüfek" diyerek secdeye varır. Tam ikinci rekâta geldi, bir gammaz Demirel'den bahsetti, bozuldu namazı!

- Artık TEKEL
ÇİFTTEL olacak...

Komaya giren tiryakilere müjde!

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Nihar TÜBLEK

Tekel, çifttel oluyor ...

CIHANGİR VAMİRİ' N DEN BOSTANCI VAMİRİ' NE AÇIK MEKTUP

Ulan inek... Vampir olmak o kadar kolay mı?.. Ne Üsküdar, ne Kasımpaşa, ne de sen Bostancı vampiri katiyen yürüyemezsiniz vampiri vampiri... Vampirliği de rezil ettiniz... Bir vampir katiyen gündüz çalışmaz... Alışmadığı kanı içemez. İçer içmez de kendinden geçemez... Sizin gibi hıyarlar da vampir olamaz.. Olsa olsa karanfil olur... Emekli bir vampir olarak hepinizi protesto ediyorum. Zaten nerede eski kurbanlar... Şimdiki kanları kan bankası araklıyor... Sizin gibi inekler de, vampir oldum diye boşuna sayılıyor...

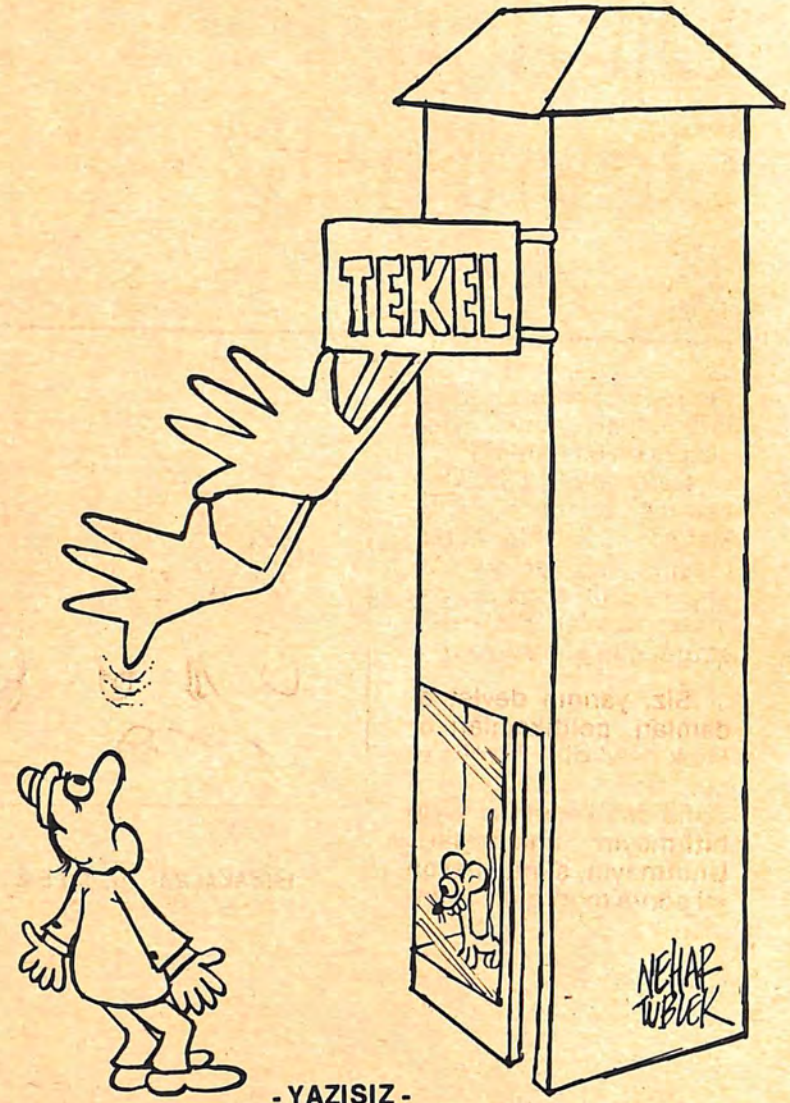
MÜHİM NOT: TARAFIMDAN ON DERSTE VAMPİRLİK KURSLARI AÇILMIŞTIR. ADRES: DRAKULA SOKAK, YARASA PALAS ÇATI KATI.

ORTALIKTA ne filtrelili, ne filtresiz, ne yerli, ne Amerikan sigarasının bulunmaması yüzünden, yüz binlerce sigara tiryakisi duman komasına girmiş ve izmaritçilikten yine ön plana çıkmıştır.

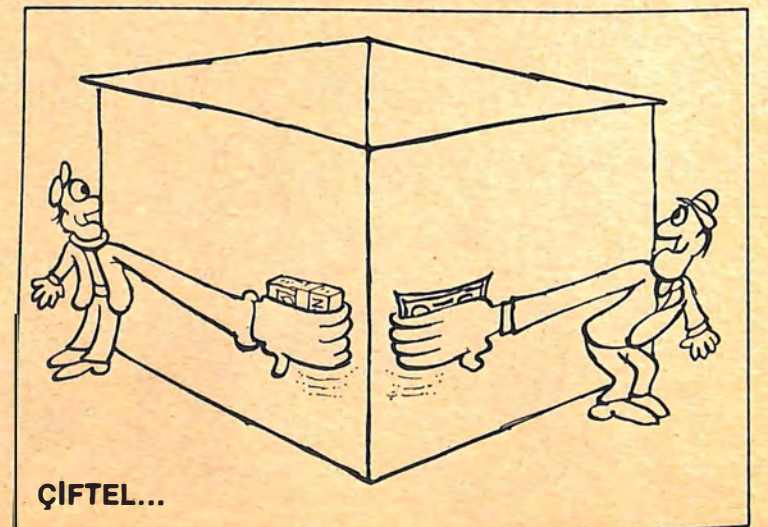
Bir Maltepe izmariti yüzünden, yüzlerce kişinin birbirini içmeye kalktığı sık sık görülmektedir.

Memleketin tütününü bir bütün olarak gören Tekel yetkilileri, buna çare olarak Tekel'in, Çifttel olmasına karar vermişlerdir. Artık Tekel'de sigara bulamayanlar, Çifttel'e bakacaklardır.

"Tekel'in nesli var! Çifttel'in sesi var!" diye bu yeni buluşa alkış tutalım. Sigara bulamazsak, hap yutalım. Tekel, Çifttel olunca birinci elden çıkan sigaralar, ikinci elden satılacak, bu arada vatandaşa çifte kazık atılacaktır. Şimdi yüzlerce uyanık, çifttelli olduklarını isbat için sıraya girmiştir. Bu arada, çifttelli olayım derken, çifttelli oynayanlara da rastlanmaktadır. Ama sigara hâlâ ortada yoktur. Abi! Kibritin varsa bir sigara ver de, içelim ha?

- YAZISIZ -

Çizen:
Ateş BENİCE

Silahlara veda gerçekleşiyor

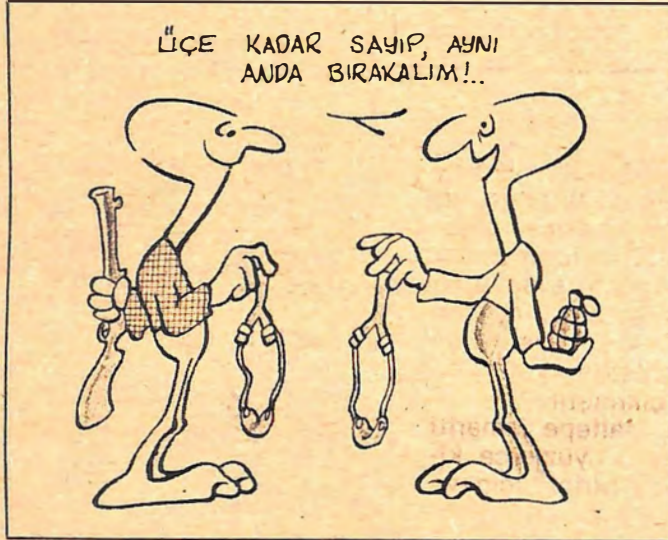
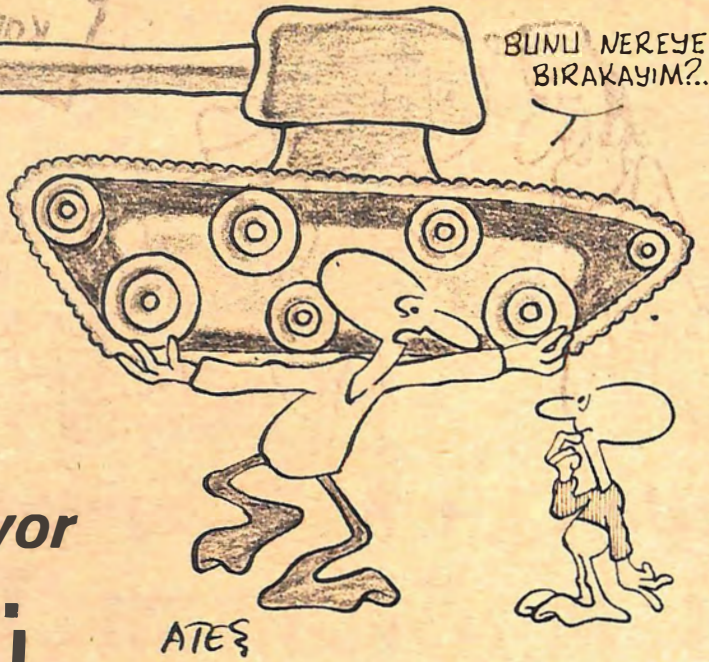
Ülkücü, Devrimciye el uzattı

ÜLKÜCÜLER, Devrimciler'e çok mânâlı ve insaniyete dayanan bir çağrıda bulundular: "Ne demek birbirimizi yemek! İstikbaldeki yemek, yine sizinle bizim demek!"

Geleceğin büyükleri namına, bu hareketi alkışlıyoruz. Silahlar patlamasın, zincirler sıkırdamasın, çivili sopalar, demirler kelleleri patlatmasın gençlik elele versin.

Siz, yarının devlet adamları, politikacıları olarak nasıl olsa Meclis'te birbirinizi yiyeceksiniz. Şimdiden kendinizi yiyip bitirmeyin arkadaşlar! Unutmayın, şimdiki heron yıl sonra mort olur, avanta size çalışmaya başlar. Ülkücü, Devrimci, hepsi bir, kelleyi çalıştır, şimdiden bir partiye gir.

İstikbal yiyintidolu. Hadi, elele ileri, kurtlar, yoldaşlar! Bu işler böyle başlar...

BIRAKALIM DEDİLER BIRAKTIK...
ŞİMDİ DE YAYGARA EDİYORLAR!..

KARAVANA

Yazan:
HÜSEYİN
ZURNA

Birleşmiş Milletler ve biz

TA öteden beri Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'ndaki başarılarımız tamdır. Diplomasideki incelik, kıvraklık ve üstünlüğümüz gerçekten muazzamdır. Sabah sabah, öğle öğle, akşam akşam. Sen Fusun'un saf görüntüsüne bakma, eline fırsat geçince bilsen o ne yamyamdır.

Son defa da Türkiye aleyhindeki Kıbrıs kararı doksan dört oyla alındı. Doksan dört aleyhte oylar! Oy anam oy! Armudu bırak, elmayı soy. Yırmı yedi ülke çekimser kaldı. Yırmı iki ülke de oylamaya katılmadı.

Başarımız da zaten burada. Şayet oylamaya yirmi iki ülke katılmış olsaydı, aleyhte oylar yüz on altı olacaktı. Şayet yirmi yedi ülke de çekimser kalmasaydı, aleyhte oylar yüz kırk üç olacaktı. Oysa aleyhte oylar doksan dörtte durdurduk. Bu az marifet değildir. Demek ki yeryüzünde bize sapına kadar karşı sadece doksan dört devlet var. Buna karşın kırk dokuz devlet bize sapına kadar karşı değil. Bizden yana olamayacak kadar karşı. Turistler için ilk durak Sultanahmet, son durak Kapalıçarşı.

Nasıl bir deha gösteriyoruz da, doksan dört devleti köküne kadar karşımıza alabiliyoruz? Ve nasıl bir manevrayla geri kalan kırk dokuz devletten hiç birini yanımıza alamıyoruz?

İşte dünya tarihinde rastlanmadık bir olay. İyi düşünün dostlar, iyi düşünün, bu sonuca varmak hiç de öyle değil kolay.

Ne demiş Namık Kemal:

Sana senden gelir bir işte dad lâzımsa

Ümidin kes zaferden gayrıdan imdad lâzımsa...

Biz Birleşmiş Milletlere niçin girdik? Dünyada kimse bizi bizden yana olmadığını cihana göstermek için girdik. Dünyada kimse bizi bizden yana olamaz. Ve hiç bir ülke bizi kollamaz. Olsa olsa parmaklar. Parmak ise küçüktür. Kol büyüktür. O nedenle de parmaklanmak kollanmaktan yeğdir. Tut ayağının topuğunu, burnuna değdir.

Biz ne yapıyoruz da, bütün dünya öncelikle bizden yana olmuyor, sonralıkla da sapına kadar bize karşı oluyor?

Çünkü biz tek tek cihana bedelliz. Güçlüyüz, kuvvetliyiz, güzeli. Kırk bir milyonun her biri cihana bedel olunca, cihan bu bedeli ödeyemiyor. Azıcık denge tutsun diye devletlerin tümü kuyruk kuyruğa eklenip karşımıza çıkıyor. Tanrı sizl inandırın, Salme, Şevkiye'nin yuvasını yıkıyor.

Dış politikada görülmemiş diploması bu demektir işte.. Tarhana, bulgur, erişte.. Bayram değil, seyyran değil, baldızı neden öptü enişte?

Özgürlüğe karşı olanlara karşı olduğumuz için, Birleşmiş Milletler'deki yüz kırk dört ülkeden yüz kırk üçü de özgürlükten yana olmadığını için, onlar bize karşı, biz onlara karşıyız. Biz Altayların tarihte gümbürdeyen marşıyız...

Besbelli ki bizi geçmiş kuşaklar anlamadı, bugünkü kuşaklar da anlamıyor, ama gelecek kuşaklar anlayacaktır. Selma bir nikâhı bastırın vallahi Hacı Hüsrevlerin gecekondu-suna kıcını dayayıp yanlayacaktır.

Bizim ne işimiz var Birleşmiş Milletler'de? Bu sorunun cevabı açıktır. Sen Rıza'nın politikasına bakma, Rıza biraz kaçaktır. Bizim Birleşmiş Milletler'deki işimiz, dünyanın bize nasıl karşı olduğunu ortaya çıkarmaktır. Tarih bize bu görevi verdi. Şevki bey de bu arada kayınpederinin evine postu serdi.

Biz bize karşı olanlar çoğaldıkça büyürüz. Yolumuzda dımdık başla, hiç durmadan yürürüz.

Ve işte görüyorsunuz ki dünya bir yana, biz bir yana. İki çeşme yanyana, su içtim kana kana, seni doğuran ana, olsun bana kaynana.

Diplomaside rastlanmadık başarı böyle olur. Arayan Mevlâ'sını da bulur, belâsını da bulur. Biz de neyi arıyorsak, onu ergeç bulacağız. Davul çalıp deve keserek mutlu, pek mutlu olacağız...

1956:
Macaristan

1966:
Rusya

1976:
D.Almanya

1966 yılında halimiz...

1966-76 yılları arasında halimiz...

1976 yılında halimiz...

Milli Takımımızın 10 yılda bir kükremesi üzerine...

1-1'in rövanşını ,1986'da yapmayı öneriyoruz!..

Yazan: Vedat SAYGEL

BASINDA çıkan araştırmaları dikkate alan ve Dresden'deki maçın bitiş düdüğü çalarken 1-1'lik sonucun üstüne iyice yatmayı kafasına koyan Futbol Federasyonu, Dünya Kupası Organizasyon Komitesi'ne, "Evelâ mahsus selâm eder, her iki ellerinizden öperiz"le başlayan fiyakalı bir mektup göndermiş, yüzümüzü güldürecek bir sonuç alabilmek için D. Almanlarla yapacağımız rövanş maçının 1986 yılında oynanmasını önermiştir.

Önerimize henüz bir cevap gelmemekle birlikte, Federasyon'un tutumunu son derece olumlu bulan Millî Takım Teknik Direktörü Andaç, "İnşallah evet derler de bizleri sevindirirler" demiş ve şöyle devam etmiştir:

"Yapılan araştırmalar gösteriyor ki, başarı kolay kazanılmıyor. Bakınız, 1956'da Macaristan'ı yenmişiz; 1966'daki Rusya maçına kadar ancak kendimize gelmişiz. D. Almanya zaferinin tarihi ise, 1976! Çanakkale geçilmez sistemiyle dişe diş mücadele ettik, yorgunluktan bittik! On yıllık bir süre tanınsın ki bize, rövanş için gelelim kendimize."

Bu sürede takıma moral verileceğini söyleyen direktör, on yılda bir kazanılan başarılarla ilgili bir de marşbestelendiğini bildirek, güftesini vermiş, "Bu marşı milletçe ezberlemeliyiz," demiştir.

"Yeni "Onuncu Yıl Marşı"nın sözleri şöyledir:

Çıktık açık alınla Almanya'daki maçtan
1-1'in üzerine yatıyoruz yavaştan!
Futbolda şimşek gibi on yılda bir çıkarız
Programlı çalışır, her gün tavra atarız.

Tam tra tam tam tam tam tam!

Güreş, karate, judo, kaleyi savunuruz,
On sekizin dışına çıkmakla avunuruz.
Bazan top bize gelir, rakibi aşırırtırız,
Bir kaza golü ile dünyayı şaşırırtırız!

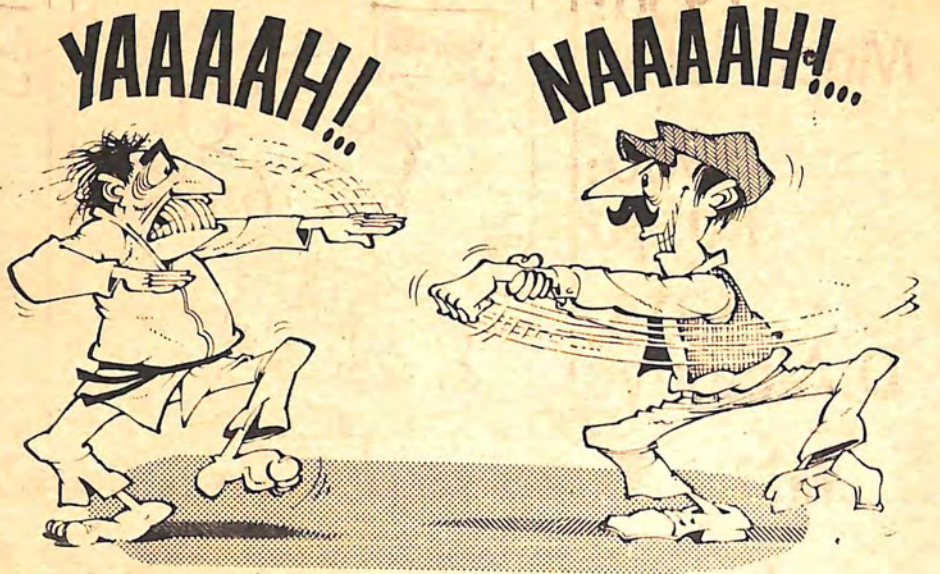
Seni gidi kerata! Öğrensene karate!..

Nefsi müdafaa yoktur, keyfi müdafaa vardır

KARŞISINDAKİNİ yere vurma yıkma, müşhilsiz dışarı çıkma, her türlü hayat durumunu çamaşır gibi sıkma sporu olan karateyi öğrenmeyen inektir! Çünkü karatecinin karşısında normal adam sadece - bir sinektir.

Önce sarı, sonra mavi, daha sonra kırmızı, derken siyah kuşağı takmak için Abdullah Biriketkırın'ın karate kurslarında on seans alın ve kurstan beton gibi bir vücut, çelik gibi irade, kalas gibi bir omuz ve hıyar gibi bir kafa ile çıkın!..

"Nefsimüdafaa yoktur, keyfi müdafaa vardır" diyerek önüne gelene "Hoooa! Mooooa! Ohaaaa!" diyerek saldırıp, önce beş parçaya, sonra yediye daha sonra da çaresiz bir ölüme terkederek paramparça edin... Karate bilen bir saldırgana, ne deve diken, ne baldıran söker... Anladın mı, kerata?

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Şeyhülislam Süleyman Efendiye göre

KADININ ÂLÂSİ...

Yazan: Süavi SÜALP Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

ŞEYH ÜL ÜLEMAİ Süleyman Efendi hârun kişinin âlâsını aşağıdaki yoğurtlu tarifile en leziz bir şekilde dile getirirken, cümle erkek âdemlere şu keramet-i hikmeti sarkıtıyor... "Amiiin!"

"Hatun kişi, eksik etek, saçları uzun, akli kısa olarak cümle dişi mahlûkattır. Erkeğin arka sağ kürek kemiğinden hasıl olmuş olup, sadece cinsiyeti münasebete evlâdı veled doğurmaya, hamur yoğurmaya, erişte kesmeye, tarhana kurutmaya, tarlada çift, evde her daim erke-

ğine sadakate, belagate ve Nebahat'a, Sabahat'a ve Celadet'e mazhardır. Hatun kişinin zihni dar, kalçaları geniş, dili uzundur... Zinhar hatun kişiye itibar edilmeye, anın zevkine ram olunmaya, kesedeki kaimeler hatunun orasına - burasına konulmaya... Hatunun iyisi bir derisinden, bir de gerisinden anlaşılır. Hatun kişiye esir olan erkeğinin akıbeti, keçi eti gibi yavan olaaa"

ŞİİR KÖŞESİ

TERBİYE

Terbiyeli, edepli,
Mini mini mektepli.
Ne fena bir laf söyler,
Cicilere kaka der.

Anadan doğmu iffet,
Ne olur beni affet.
Bakar bakmaz kızarır
Beş dakkada utanır.

Herkes böyle olmalı,
Çiçek gibi solmalı.
Bakin biraz İhsan'a,
İbret olsun insana.

Var mı İhsan gibisi,
Ablasının cicisi.

Şerefiyle yaşarken basıldı

BAŞMAKALE

Terbiyeli olun ulan, eççolueççekler!..

RICA ederim, ne terbiye kaldı, ne haya... Ne gurur kaldı, ne umumî helâ. Eskiden büyükler büyüklüğünü, küçükler küçüklüğünü, ortancalar da ortancalığını bilirdi. Ortalıkta o ne biçim konuşmalar? "Ayıoğluayı, keman yayı, ben adamın orasını burasını, şeyimi şey yap," gibi galiz konuşmalarla, terbiye ile bağdaşmayan bazı hergelelerin, cemiyeti inkırazı sürükleyen seslerini duyunca, "Yarabbi, sende mi, yoksa bende mi? Bu gönül gülde mi, yoksa gülşende mi?" diyesi geliyor.

Sözü uzatmıyorum. Uzatırsan ne olur ulan? Bana bak, ben adamın...

Beyefendi, kendinize gelin burada başmakale yazıyorsunuz...

O halde neymiş? Hep birlikte söyleyelim: Ahlâk yolu pek dardır, 25 liradan bizde filtrelili sigara vardır.

Ekrem ARNAMUSTERTEMI7

SİMDİYE kadar şerefle yaşadığı herkesçe bilinen Müşerref adındaki bir kadın, Şeref'le birlikte aynı yatakta basılmış ve kendini zina suçuyla yakalayanlara karşı şöyle haykırıştır:

- Ben senelerdir şerefle yaşıyorum. Şeref işte burada, ona sorun!. Şerefle yaşamak suç mu? Ortalıkta o kadar şerefsiz yaşayan varken, benim gibi şerefle yaşayan bir kadını nasıl basarsınız?

Şeref aksine başka türlü konuşmuş ve şunları demiştir:

- Benim adım Şeref olabilir. Bu kadın şerefli bir kadına adının Müşerref olduğunu neden saklıyor? Müşerref'le ben teşerrüf edeli çok olmadı. Zaten o şeref bana aittir.

Durumun fazla karışması üzerine Şeref'in mi, yoksa Müşerref'in mi haklı olduğunu tespit etmek için soruşturma derinleştirilmiştir.

Şeref ve Müşerref halen Şerefefendi sokakta kalmaktadırlar.

Gururunu kıranın başını, odunla kırdı

İkide bir de orada - burada rastladığı arkadaşı Safi Gurur'un gururunu kıran Vasfi Kaba'yı geçen cuma Çeşme meydanında yakalayan Safi Gurur, "Ulan sen benim gururumu kıarsın da, ben senin kafanı kıramam mı?" diyerek, eline geçirdiği ağır bir demirle kırmış ve kıran gururunu eve giderek tamir ederken yakalanmıştır.

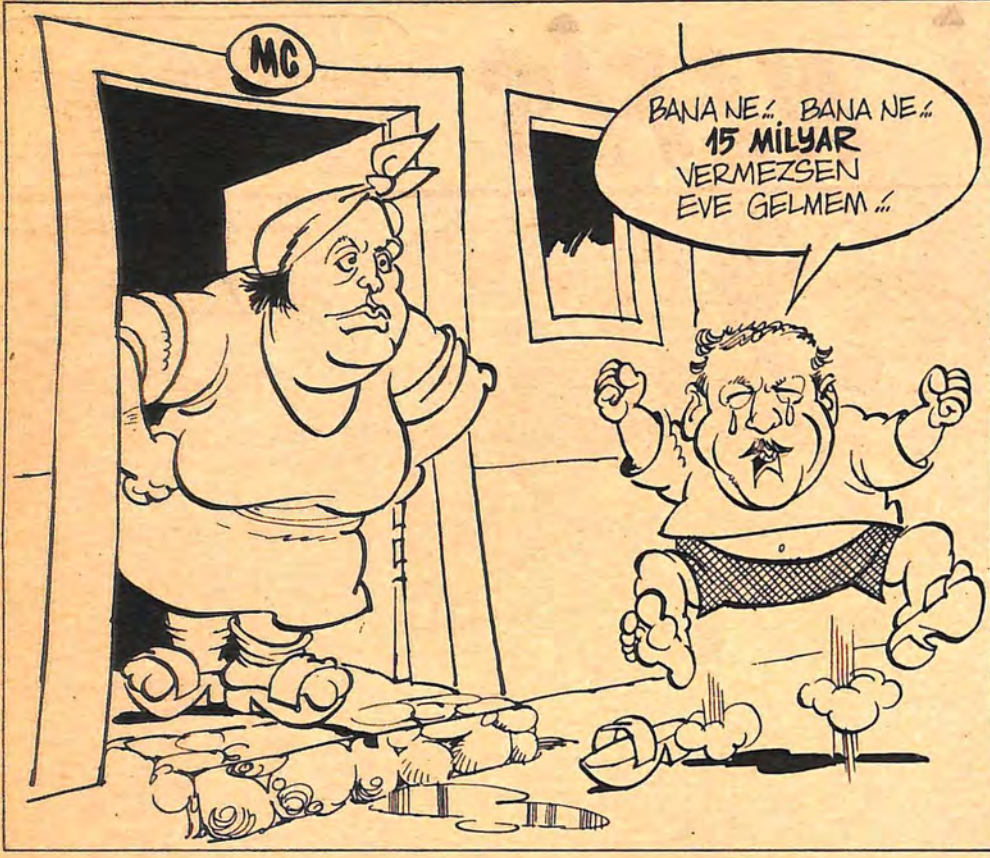
Kafası kırılan Vasfi Kaba ile gururu kırılan Safi Gurur'un kırıkları karşılaştırılmış, parçaları birbirine uyunca mesele kalmamıştır. İki taraf da barıştırılarak kırıkçıya sevk edilmişlerdir.

Ahlâkı bozuk olanlar tespit ediliyor..

İFTİHARLA haber aldığımızı göre, ahlâkı bozuk olanların yakalanıp derhal ahlâkları yerli malzeme ile yenilenmeye başlamıştır. Bunların hepsine yepyeni birer ahlâk takılacak, sonra altına yatılacaktır.

Ahlâkının tamir edilemeyeceği anlaşılan ahlâksızlara, birer hüsnüniyet kâğıdı verilmesi, bunların kâğıtla Hüsnü'ye başvuru niyet çekmeleri de karar altına alınmıştır. İki haftaya kadar ahlâksız kalmayınca, piyasanın düzeleceği sanılmaktadır. Ama belki de ahlâklılar yanılmaktadır.

HAYALİ MOBİLYA...
USULSÜZ KREDİ...
LOCKHEED... RÜŞVET...

1

SUSSSS...

HAMDOLSUN
DUALARIM
KABUL
EDİLDİ...

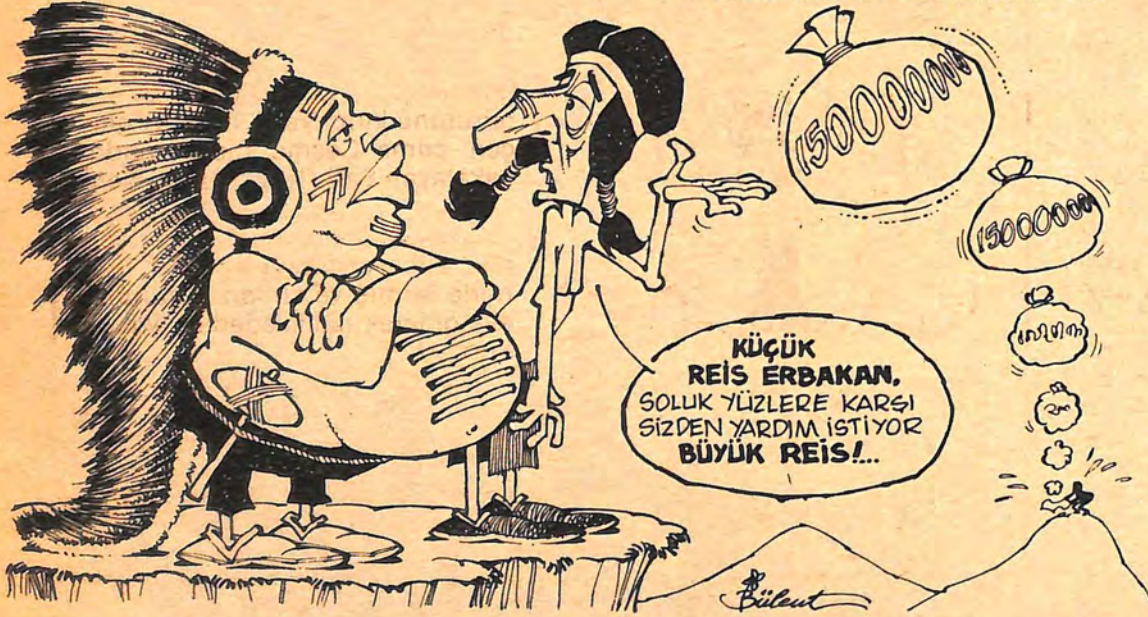
2

ATEŞ

HAFTANIN VECİZESİ

istemmesini bileceksin

NECMETTİN ERBAKAN

Öğrenci
rehberi

Eğitim Enstitülerine nasıl girilir?..

KARAR DÖNEMİ:

Konuyu enine boyuna tartacaksınız, bu kuruluşa girmekle uğrayacağınız kâr, ya da zararın hesabını yapacaksınız. Kimse-den fikir almayın, arada şaşırıp kalmayın. Kararı vererek koyu-lun yola, Ülkü Ocaklarında veri-niz mola.

GİRİŞ BELGESİ:

Yaşadığınız ülke "Kargaşa-lar beldesi." Bu nedenle geçmi-yor resmi kuruluşların belgesi. Nüfus sureti, iyi hâl kâğıdı gibi gerekli belgeler o gittiğiniz yer-de verilir. Üye defterine adınız yazılır, imzanız çakılır, Enstltü'-nün kapıları ardına dek açılır!

SINAV HAZIRLIĞI:

Ne özel öğretmene, ne kursa gerek var... 9 ışık doktriniyle Tür-keş'in hayatını ve yaşamını ez-

berleyeceksiniz, o kadar.

SINAV SORULARI:

1 - En ünlü Türk büyüklerini sayınız. (Garantiye gitmek isti-yorsanız en başta Türkeş'in adı-nı yazınız.)

2 - Dokuz ışık nedir? (Ay ışığı, mum ışığı, idare, lâmba, far. "Elektrik" demeyin sakın, mem-lekette cereyan mı var?)

3 - Başbuğ kaç kez evlenmiş-tir. (Şimdilik iki...)

4 - Milliyetçi hükümetin de-vamı neye bağlıdır? (Bol paraya. Çünkü sık sık 15 milyar isteyen Erbakan giriyor araya. Ya bu pa-ra temin edilir, ya da iktidardan hep bitlikte gidilir!)

SINAVLARIN İPTALİ:

Bu gibi hallerde partinin tali-matına göre hareket edilir, "Sü-resiz boykot kararı verilir."

...BİZ Çarşaf ÇİZERLERİ...

BÜLENT
DÜZGİT

MAHMUT
KARATOPRAK

BÜLENT
ARABACIOĞLU

ÖZLÜK
KALENDER

SİNAN
GÜRDAĞCIK

ATES
BENİCE

Tarih kadar
eski bir sorun
Kayınvalideniz
bir cadaloğ
mudur?

Basında
ilk kez, renkli
fotoğraflarla
Doğum
olayı

...SİZLERLE 1 ARALIKTA KARDEŞ DERGİ **Elele**'DE BULUŞALIM!

Türkiye'de çıkmamış
dergi **Elele**...
Daha iyi,
daha sağlıklı,
daha güzel bir yaşam için...

Elele evinize bir dergi değil,
bir kitaplık getiriyor...
116 sayfa, 5 dergi bir arada,
özel kuşe kağıt
ve en üstün baskı tekniği...

Elele
yuvanızın
dergisi...
Siz de 1 aralıkta
bir **Elele** alın!..

EKSTRA**Çarşaf**

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Sahte ilaçlara karşı dikkatli olalım!

YUTTURMACA Laboratuvarı sahibi Kimyager Salim Hapyapparakap sahte ilaç yaptığını yüzüne karşı haykırırlara kez-zap atarken yakalanmış ve göz altına alınmıştır. Yapılan aramada Salim'in deposundan şu sahte ilaçlar çıkmıştır:

ÇARPINTINOLİN KAZİM - (Çarpıntı ilacı) Terki-bi: Biraz gazoz, biraz kum, biraz kireç ve bol miktarda çarpıntı otu ve tavuk katısı
İNİLTİZOLİN BEHZAT - (Ağrı kesici) Terki-bi: 100 gram davul tozu, 50 gram toz kepek, 180 gram sin-

meki, iki gram terlik tozu.
GEVŞETANZİN ŞEVKET - (İç gevşetme ve mü-lâyetme ilacı) - Terki-bi: İki kuru incir kurusu, iki tane eşek arısı, biraz da yumur-ta sarısı, bunlar imamın eski karisiyle karıştırılıp, alttan ve üstten kullanılacak.

BUNALTIMANZİTOL FECRİ - (Bunaltı ve sıkıntı için) Terki-bi: Bir avuç sıkıntı tozu, iki maça kızı, bir de içimizdeki sızı 100 gram kiremit tozu ve üstüne bol kekik serpilmiş pir-zola ile ne bok olduğu belli olmayan bir suda kaynatılmış bir müstahzar...

AMANDEMEZOL - (Yara, pişik, yanık melhemi) Terki-bi: 100 gram ballı bade-m, 50 gram kil, 28 gram zamkı arabi, 40 gram tuzlu fıstık iki güvercin kakası, oldu sana bir yara lapası..

Piyasaya sürülen bu sahte ilaçlardan alınca aldığınız yerde kalırsınız... Üstünde "Hakikisinden de hakikidir" yazılı müstah-zarı asla almayın. Damga yeşil, parası peşindir.

Ecevit'e nisbet...

Seçimlerde kadın seçmenlerin oylarını araklamak için Ecevit' le Demirel arasındaki yakışıklılık yarışı çok kızışmış, Demirel en fiyakalı pozlarını atarak AP' li hanım seçmenlerin

coşkun alkışlarına gark olmuştur. Aşağıdaki fotofinişte Süleyman Bey' i hayranlıkla izleyelim. (Aman fotomontaj vaziyetini gizleyelim)

Ecevit'in, hanım hayranları var

Ama Süleyman Bey'in de harem hayranları var

Ve işte, Süleyman Bey'in harem hayranları.

Kuşunuzun kıymetini bilin!..

Dişi kediye yedirmeyin

Yazan: Süavi SÜALP Çizen: Mahmut KARATOPRAK

SON günlerde iyi kuşa ve doğru - dürüst akan duşa rastlamak bir mesele oldu. Onun için herkesin kuşuna elinden geldiği kadar önem vermesi, suyunu - yemini hiç eksik etmemesi ve iyi beslemesini tavsiye ederiz..

Kuş, çok nazık bir hayvandır. Bakmazsan ötmez.

Sonra kuş milleti başka kuşlara uyup huyunu - suyunu değiştirir. Kuşunuzu her zaman iyi besleyip,

zaman zaman kafesinden çıkartıp, odada hava aldırın. Sonra kafesi ortadan kaldırın. Çünkü kuşunuzu her an bir kedi kapabilir. Kuşuna itina eden, onu gözü gibi seven, evde kedi beslemez. Çünkü o adi kedi, nice kuşları yedi. Bilhassa dişi kedi, kuş düşmanıdır. Dişi kedi saldırınca, kuş ne yapacağını şaşırır, dişi kedi de onu yer. Sonra da utanmadan, "Oh, ne güzel kuşmuş!" der.

Kuşu büyük olanların içi ferah olsun. En azgın dişi kedi bile, büyük kuştan çekinir. Çünkü büyük kuş, kediye çok gaddar bir şekilde gagalar.

HER TÜRLÜ
KUŞ
ALINIR

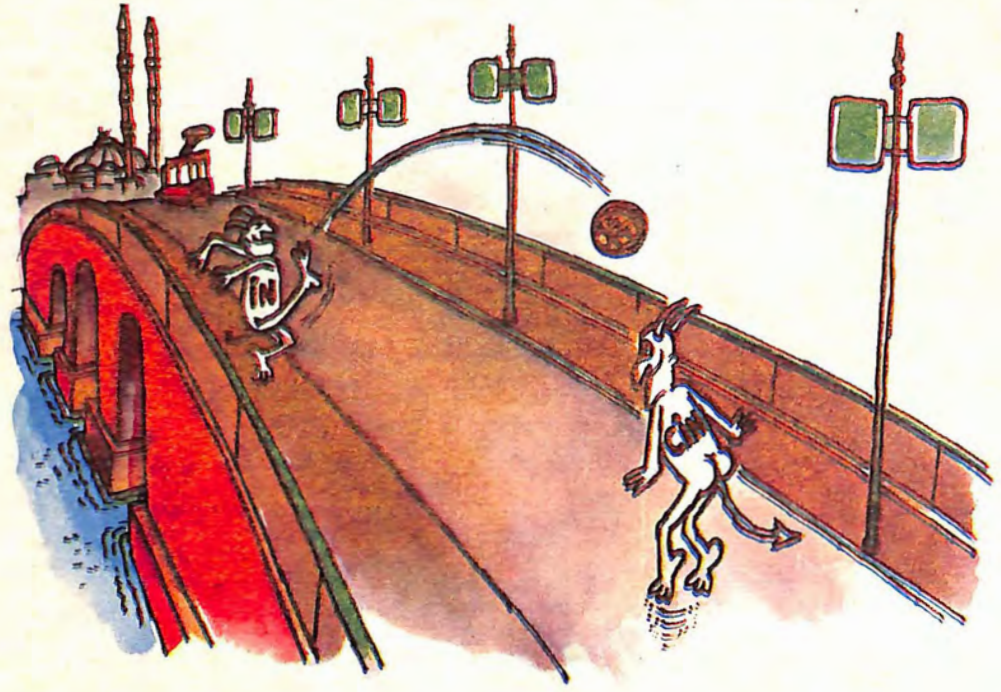
HAYIR KARDEŞİM
AĞAÇKAKAN ALMIYORUZ!

Mahmut Karatoprak

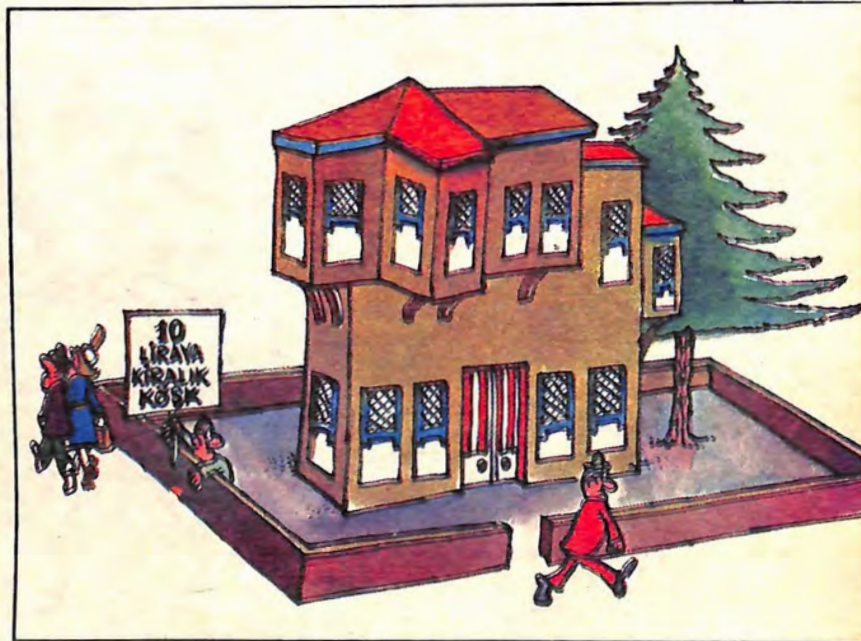

Kilonun okka olduğu,
beş paraya bir
filenin olduğu,
üstünü de adamın
bankaya koyduğu o
günler...
Millet, yer-içer,
yattı. Dünya
hayretle bizdeki bu
keyfe bakardı.
Yağın, etin, sütün
değeri yoktu
gözümüzde.
Tavuğun yumurtasını
horoza yuttururduk,
öküzün karşısına
geçip, "İneğin
sütünü içeceksin!"
diye tuttururduk.
Ev sahibi kiracısına
üste para verirdi,
tutan olmadığından
şikâyet eden
balıklar, soframıza
kendiliklerinden
gelirdi.
Derken çığrından
çıktı çağımız,
balığa hasret
kaldı ağıımız!
Ah, nerede o eski
günler, nerede?

Nerede o eski günler?

Çizen: Nihar TÜBLEK

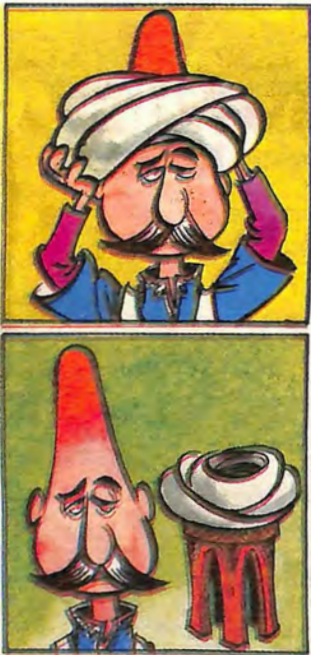
iyi besle kızını, kesme damadın hızını

iyi beslenen kızlar,
erken gelişiyor

BİR gram et, yüzelli gram ayıp örter demişler. Kızlarını iyi besleyenler, onlara kolay koca bulmakta ve besili kızlar daha para etmektedir. Kızlar tombul, dana etli ve butlu olunca yarından da umutlu olacaktırlar. Kız beslemek için bol et, her gece iki kilo süt, bal, reçel, tereyağ, hamur işi, balık yedirmeli. Kız serpidikçe serpilmeli, derken uyanık bir delikanlı tarafından seçilmelidir. Kızını arada bir tartıya vuran, aldığı her kiloya 150 lira zam koyan, evlenecek damat adayını iyi soyan babalar haklıdır. Çünkü besili bir kız, bugünkü rayice göre, kilo başına 4500 lira etmektedir. Başlık, harçlık, parası buna dahil değildir. Kızı almadan önce garanti belgesini de birlikte isteyiniz.

BÜYÜK KEŞİFLER

KAVUK

Dal adlı, armut kafalı bir âdemdir bulan. Tepesinin anormal sivriliğini gizleyecek bir şey giymeyince kavuğu bulmuştur adı da eklenince "Dalkavuk" olmuştur.

YERÇEKİMİ

Bu büyük buluş, ilk kez kente inen bir grup Karadenizli vatandaşımıza nasip olmuş, koyu birer dindar oldukları halde, ilk kez bir minare görmüşlerdir. Bir eşini de köylerinde yapmayı düşünen kafadarlar, ölçü alma işinde güçlükle karşılaşınca, kaç adam boyu olduğunu ölçmeye kalkmışlar; şerefeden aşağı doğru birbirlerine tutunarak sarkmışlardır. Yüksekliğin yarısında şerefeyi tutan kişinin parmakları açılmaya başlayınca, boşlukta sallanan arkadaşlarına "Sıkı tutunundaa, ellerime tu diyecüğüm!" diye seslenme gereğini duymuş ve "Yerçekimi"ni bulmuştur.

①

②

③

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

dinarsu halısı her evde bir milyoner yaratıyor.

Kimisi gerçekten zengindir.
Parayı kullanmasını bilir.
Zenginliğine yaraşanı yapar.
Oturdugu, çalıştığı yeri
Dinarsu Halısıyla döşetir.

Kimisi zengin değildir.
Parasını iyi kullanmak zorundadır.
Oturdugu yere Dinarsu Halısı döşetir.
Bir doygunluk, bir zenginlik kazanır.

O da artık bir milyonerdir.

Dinarsu Halısı zengin halıdır.
Her evde bir milyoner yaratır.

∞ dinarsu halısı
"zengin halı"

Bir diş doktoru

YAŞI herhalde altmışın üstündeydi. Arkaya doğru taranmış beyaz saçları, cildi bakımlı aydınlık yüzü, ince altın çerçeveli gözlükleri ve beyaz gömleğiyle Ankara'nın ünlü diş doktorlarından.

Rakıyı, açık saçık hikâyeleri, politika kulisleriyle ilgili dedikoduları seven, rindmeşrep bir dünyanın olgun ve iyi niyetli insanıydı. Ancak doktorluğundaki hüneri ne kadardı, orası pek belli değildi.

Bir milletvekili hanımının gece saat birde dişi tutsa, kocasının ilk işi hemen telefona saldırdı onu aramak olurdu.

Üstadım bu saatte seni rahatsız ediyorum, bizimkinin birden dişi tuttu.

O, içki mahmurluğuyla uykunun büsbütün gevşettiği sesini düzenlemeye çalışarak cevap verirdi:

-Merhaba mirim merhaba... Vallahi çok özledim... Milletvekili, selâm kelâm faslını bir an önce bitirip konuya girmeye uğraşırđı:

-Yemekten sonra iki aspirin aldđ, bana mısın demedi...

-Geçen akşam sizin Hüsametten Bey bizdeydi, ne dersin kazanabilecek mi grup başkan vekilliğini?

-Genel yönetim kuruluna karşı bazı ters çıkışları olmasa çok daha kolay kazanırdı... Yanağı da bir hayli şişti...

-Ben doğrusu severim Hüsamettin'i. Sana da müthiş güveniyor...

-Yoo, doğrusu sağlam çocuktur. Ben de severim onu. Sadece acemiliklerini önlemek gerek... Hani arkadaşın ikinci azya kuron yapmıştın ya geçen yıl, ağrıyan o galiba. Ne dersin gelelim mi?

-Buyurun bekliyorum. Vechi pek tutmuyor Hüsamettin'i.

-Bırak o serseriye yahu, tutsa ne olur, tutmasa ne olur. Biz hemen çıkıyoruz, gelince görüşürüz.

Diş doktoru, gelen hanım olmasa, pekâlâ pijamasının üstüne robdöşambırını giyerek muayenehanesine geçiverecekti, gelenin cinsiyeti şerefine ayağına bir pantolon, sırtına da bir gömlek geçirmenin sıkıntısıyla oflar pufklar, terlikleriyle muayene odasına yönelip elektrikleri açardı...

Ve hastanın gelmesini beklerken eline de bir kadeh-çik rakı alırdı.

HANIM hastaıar gündüzleri bekleme salonunda sıranın kendilerine gelmesini beklerken canları sıkılırsa, muayenehane bölümünden ev bölümüne geçer, doktorun karısıyla ya dedikodu yapar, ya konken oynarlardı. Erkek hastaların randevuları ise genellikle çalışma saatlerinden sonraydı. Doktor akşam doğru muayene odasıyla bekleme salonunu, erkek hastaları için ortak bir kulüp havasına sokardı. Kimi peynirle rakı içer, kimi doktorla ağız şakasına girer, kimi de doktorla birlikte hastanın ağızına eğilir, tedavi edilmekte olan dişin üstünde fikirler yürütürdü:

-Ulan amma çürümüş be, ben senin yerinde olsam dolduracağım çekerim, gibilerden...

Ağız açık hasta da, bu önerileri duydukça, konuşmadığı için "hayır, hayır" anlamında iniltili sesler çıkarırdı.

Doktorun da rakısı, dişçi koltuğunun önündeki aletlerle küçük şişelerin bulunduğu tablada dururdu. İki gırgır arasında, yahut yaptığı dolgunun donmasını beklediği sırada, bir fırt çekerdi doktor. Bazen hastaya da bir kadeh rakı verirdi, hasta da bir fırt çekerdi...

Konuşmaların konusu ya kadın kız üstüne, ya politika

üstüneydi.

Bekleme salonundaki hastalarla muayene odasındaki hastalar ve doktor, bir ellerinde rakı kadehleri, karşılıklı nüktə salvosuna girişirlerdi...

-Ulan doktor, madem her çürüğü dolduruyorsun, şu bizim Faik'in kafasını da doldursana...

-Faik'in kafasındaki çürük doldurulacak türden değil, çevresini de çürütmemesi için kökünden söküp atacaksın.

-Her çürüğü söküp atarsak devleti yönetecek kimse kalmaz ortada...

Kah kah kih kih... Karanfil ruhlu eczane kokuları ve gırgır gürültüsü arasınca kadehler dolar boşalırdı.

Bazen ev bölümünden hizmetçi kız görünür:

-Beyefendi sizi hanım istiyor, derdi.

Doktor hastalarına karşı gözle "Çattık yine" işaretleri yaparak, hastasını ağızı açık bırakır, içeri giderdi.

Ve içerden sert tartışmalar duyulurdu:

-İmkânı yok bu akşam da gidemeyiz sinemaya... Yan kapıdan saydım daha yedi kişi var sırada...

-Hanım aklını başına al, o hastalar gelmesen zor kaynatırsın tencereyi içerde.

-Onlarda akıl olsa gellirler mi, hoş zaten senin doktorluğuna değil, rakı içmeye geliyor mendeburlar, gitmek de bilmiyorlar...

-Hanım rica ederim. Hepsi dostumuz onların.

-Aman ne dost, ne dost. Hem bedavadan kafa çekiyor, hem bedavadan diş yaptırıyorlar.

-Sus yahu duyacaklar.

-Oh canıma değsin, duyarlarsa duysunlar...

Doktor "Allahın belası kararı" gibilerden kaşını gözünü oynatarak içeri gilir:

-Kusuru bakmayın, bizimkinin yine babaları üstünde, derdi.

Bu arada kimin hangi dişinin ne zaman çekileceği, hangi dişlerin köprüyle tutturulacağı, protez ölçüsünün ne gün alınacağı ortak tartışmalarla karara bağlanırdı.

Ağız açık koltukta bekleyen hastaya da:

-Kadri, sen bugün çok yoruldun, ağzını çalkala da istersen yarın akşam bir uğra, denirdi.

Herkeste koltuğa oturuktan çok, koltuktan bir an önce kalkma isteği ağır bastığı için bu öneri derhal kabul edilirdi.

BRAHİM Çallı'yla Edip Hakkı, büyük bankalardan birine resim satmak

için Ankara'ya gelmişlerdi. Banka yöneticilerinden sanatçı dostu olanlar, iki ressam şerefine Karpiç'de rakı ziyafeti veriyorlardı.

Çallı, İsmet Paşa'nın, tablolari koca bir masanın üstüne yan yana koyarak tepeden baktığını anlatıyordu:

-Paşam, dedim, diyordu. Bunlar resimdir, harita değildir. Öyle masa üstüne serilerek pek anlaşılır. Duvara asıp da, az uzaktan bakarsanız, renkler daha çok ortaya çıkar...

Paşa da Çallı'ya kızmış, getirdiği resimleri arkasından geri göndermişti.

Çallı:

Asker adam brader, resimle haritayı, harita onbaşısıyla da ressamı birbirine karıştırdı, bize marş marşı çekti, diyordu.

Ve gülüyorduk, gülüyorduk.

Edip Hakkı ise sararmış bir yüzle somurtup duruyordu.

-Nen var senin Edip Hakkı, dedim...

Uşulca kulağıma:

-Şurada namussuz bir çürük diş var, o ağrıyor, dedi.

-Hemen dişçiye götürüyim seni...

-Olmaz bu saatte.

-Olur yahu. Benim yakın dostum. Bütün bakanların, milletvekillerinin gittiği bir dişçi. Beş dakikada açılır gözün...

-Çekmeye mekmeye kalkar...

-Yok canım, ilaç koyar, dindirir ağrıyı.

Edip Hakkı diretiyor, olmaz, diyordu. Meğer hayatta en korktuğu şey iğne olmakla diş çekti mekmekmiş. Ben ise ısrar ediyordum:

-Değer mi bu işkenceyi çekmeye... Yarım saata kadar döner gelirim... Nasıl olsa bir dişçiye gitmek zorundasın. Seni en iyisine götüreceğim. Yoksa sabaha kadar kıvranıp duracaksın... Zevkine varamayacağını gecenin.

Sonunda Çallı'nın yanında büsbütün de kös kös lafa karışmadan oturmak için Edip Hakkı teklifini kabul etti.

Masadaki arkadaşlara:

-Biz şimdi geliyoruz, diyerek kalktık.

Bir taksiye atlayıp bizim diş doktorunun muayenehanesine yollandık.

Diş doktoru hastalarını savmış, ev bölümünde karısıyla dalaşarak rakı içmeye devam ediyordu.

-İyi ki geldiniz, bizimkinin yine heyheleleri üstünde, atıştırdık, diye açtı kapıyı.

Edip Hakkı:

-Gördün mü bak namussuzu, geçti ağrısı, diyordu.

Ben:

-Öyle gelir insana. buradan çıkalım yine başlar, di-yordum.

Edip Hakkı'yı zorla oturtuk koltuğa.

Bizim doktor, Edip Hakkı'nın ağızına şöyle bir baktı ve kararını verdi:

-Çekmek gerek.

Edip Hakkı'da bet beniz

attı.

Ama doktor hemen dayandı iğneyi. Edip Hakkı yarı baygın, sararmış yüzüyle yatıyordu. Derken kerpetenlerin en kanca dişisini aldı doktor eline...

Ve çatır da çatır, çutur da çutur... Doktorun dişi çıkar-mıya gücü yetmiyor, bir ayağını koltuğa dayayarak, kerpeteni iki eliyle tutmuş, bütün gücüyle asılıyordu. Kanırta kanırta asılıyordu. Edip Hakkı'nın da, doktorun da alınlarında boncuk boncuk terler birikmişti...

Sonunda çatırdıya çuturduya diş çıktı... Şöyle parmak kadar kökü olan kazma bir dişti. Doktorla eğilmiş kerpetenin ucundaki dişe bakiyorduk. Çürüğü mürüğü yoktu dişin. Doktor ensesini kaşadı:

-Yanlış mı çektik yoksa yahu, dedi.

Edip Hakkı'da ses seda çıkmıyordu. Tümünden bayılmıştı. Dişçi telâş ve heyecanla nabzını tuttu Edip Hakkı'nın, bana da:

-Yaşıyor, korkulacak bir şey yok, ama istersen bir doktor çağıralım, diyordu...

Ben:

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çektir...

Belediye Meclisi karar aldı

Herkes park yapacak

Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

BELEDİYENİN yeni aldığı bir karar, asgari zararlar atlatılmış herkesin park yapması şart koşulmuştur.

Arabası olanlar veya olmayanlar diye bir ayırım

yoktur. Herkes kişi başına bir buçuk metrekare yere parkını yapacaktır. Yapılacak parklar için çiçek, saksı, taflan, sıra, çakıltası, ağaç, park lambası, park levhası Belediye'den sağlanacak ve park yapmamakta inad edenler muhtarlar tarafından tespit edilerek, kendilerinden fark alınacaktır.

Böylece şehrin yüzde yetmiş park olacak, herkes kendi parkına girip çıkacak, başkasının parkına park edenler fark edilir edilmez yakalanarak, Parklar Müdürlüğüne teslim edilecek, parklarda çalıştırılacaktır...

Havaalanındaki görevliler askere gittiler...

HAYDAR'I RADAR DİYE KONTROL KULESİNE DİKİYORLAR

HAVAALANINA incek bütün uçaklar dikkat! Bundan böyle yeni bir emre kadar radar üssündeki elemanların toz olması yüzünden ancak nöbette kalar Haydar'ın radar olarak kuleye dikileceği ve bütün pilotların inerken radara değil Haydar'a dikkat edip, onun hareketlerine göre inişe geçecekleri duyurulur. Gerçi Haydar bir radar olarak pek

o kadar hassas değildir. Ama Haydar'da bunca yıllık radarci olarak, radar kadar hassas bir çocuktur. Ağır lafa ve hakarete gelemmez. Haydar madem radardır, o halde havaalanında iniş güvenliği bu kadardır. Bütün uçaklara iyi şanslar.

Dikkat: Haydar'ın tesir sahası iki buçuk metreden başlar...

Çarşaf dolusu kahkaha

Şadi DİNÇÇAĞ

— BENİ ALDATAN KARI ONU DA ALDATIR ELBET.
(Karım Beni Aldatırsa Operetinden)

Sinan GURDAĞCIK

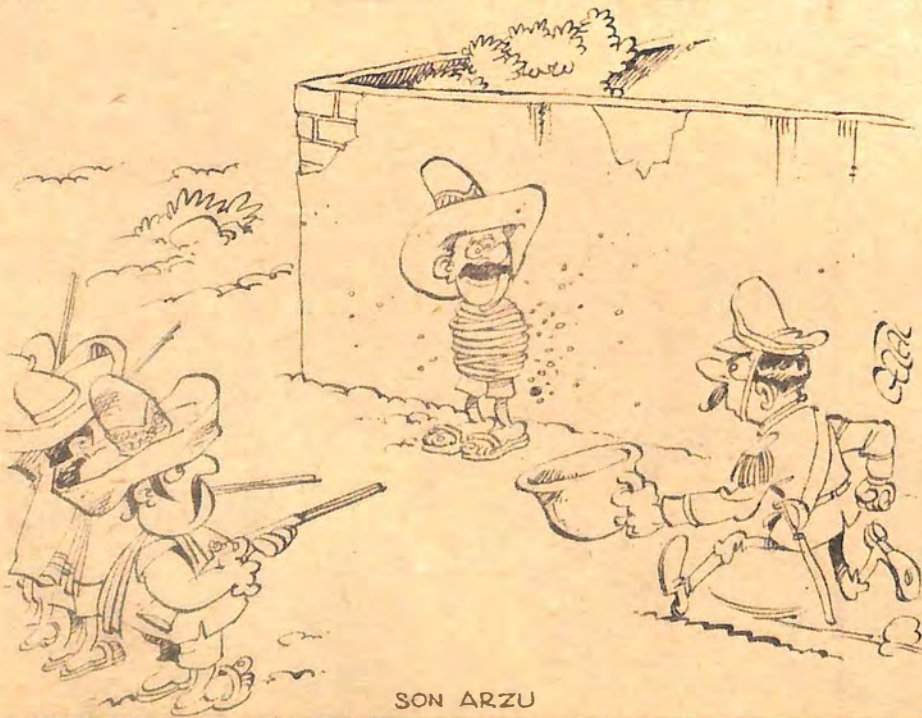
Ateş BENICE

Mahmut KARATOPRAK

Mahmut Karatoprak

Celal KANDEMİR OĞLU

SON ARZU

Bulent ARABACIOĞLU

Yaşar, ne yaşar,
ne yaşamaz

50

Yazan: AZİZ NESİN

"Uzak durun, tanık yazarlarsa yanarsınız ha!..."

SONUNDA bekçi de benim gibi, eczaneden bir şişe fare zehiri almış. Hani damlası değse insanı zehirler diye, tarifesinde yazılı olan zehirden. Bir şişe zehiri, ekmek lokmalarına bulayıp, evin orasına burasına koymuşlar. O gece hiç fare gürültüsü duyulmamış. Fareler zehirlenip öldü diye sevinmişler, ama boşuna; çünkü ertesi akşam fareler daha çok azmışlar. Gene bir şişe zehir almışlar, gene ekmeklere bulayıp farelere yedirmişler. Zehirlenmeleri şöyle dursun, fareler zehirli ekmekleri yedikçe beslenip, gelişip, daha da çoğalmışlar. Sonunda fareler, zehire öyle alışmışlar ki, gecekonduyun orasına burasına geceleri zehir sürülmüş ekmek parçaları bırakılmazsa, gürültü patırtı edip kıyameti koparıyorlarmış. Zavallı bekçi de, çocuğu çocuğu geceleri rahat uyusun diye her gün bir şişe fare zehiri alıp ekmeklere sürüyor, farelere veriyormuş. Son zamanlarda bir şişe zehir yetmez olmuş farelere.

İyi ki fare zehirini ikinci kez denemedim. Yoksa ben de fareler gibi zehire alışacaktım belki de...

OLMEK bile parayla. Parasız kendimi öldürmenin bir yolu var; demiryolu raylarının üstüne yatıp, trenin üstünden geçmesini beklemek. Öyle de yaptım. Tarifeye baktım. Trenin gelmesine on dakika var. İstasyondan biraz uzaklaşıp rayların üstüne yattım. On dakika, on beş dakika, yarım saat... Kalkıp istasyona gittim, ordaki memura:

"Yahu, herkesin işi gücü var, nerde kaldı bu tren, neden gecikti?" diye sordum.

İstasyon memuru:
"Sen bu memleketi Merih'ten mi geldin yahu..." diye çıkıştı.

"Neden Merih'ten geleyim?" diye sordum.

"Bu memlekette trenin tarifesine göre işlediği ne zaman görülmüş ki..." dedi.

"Peki öyleyse, ne diye bu tarifeleri yaparlarsa?" diye bağırdım.

İstasyon memuru:

"Tarifeler yapılmıyorsa, trenlerin ne kadar geciktirildiğini nasıl anlayabiliriz?" dedi.

Adama verecek cevap bulamadım. Böylece tarifelerin niçin yapıldığını ve ne işe yaradığını da öğrenmiş oldum.

Zehirler bozuk, trenler zamanında gelmez. E, peki ne olacak! En iyisi havagazıyla boğulup ölmek. O sırada, dört arkadaşla birlikte bir han odasında kalmaktayım. Hanın odabaşısının odasında havagazı musluğu var. Bugün, temizlemek bahanesiyle, odabaşının odasına girip, kapıyı ardından sürüledikten sonra, havagazı musluğunu sonuna dek açtım, burnumu da musluğa dayadım. Havagazından zehirleneceğim diye beklerken, bir rahatlık, bir ferahlık duymaya başladım. O sırada, odanın kalın tahta kapısı güm güm dövmeye başladı. Odabaşı:
"Aç kapıyı Yaşar!" diye bir iki kez seslendikten sonra:
"Herhalde temizliği yapıp gitti..." diye rek anahtarını, kilide sokunca, burnumu havagazı musluğundan ayırmadan:

"Girmeee! Tehlikeli!..." diye bağırdım. O sırada, odabaşı kapıyı açıp içeri daldı. Beni burun deliğimi havagazı musluğuna sokmuş görünce:

"Ne yapıyorsun Yaşar?" diye sordu.
"Aman az kaldı, müsaade et, havagazından zehirlenmek üzereyim" dedim.

Odabaşı güldü.
"Oğlum, bu saat akşam yemeği saatidir. Şimdi herkes evinde havagazı ocağını kullanıyordun, havagazı borularından gaz gelmez, temiz hava gelir." dedi.

"Yahu ne biçim memleketteyiz be... Yaşamam, bırakmazlar ki yaşayayım... Ölssem, ölünmez. Zehirler etkisiz, trenler tarifesiz, havagazı gazsız... Peki biz kendimizi nasıl öldüreceğiz!" diye bağırdım.

Odabaşı, şaka yaptığını sanıp:
"Canına kıyacaksan, söğüt dalı Bursa

baçağına ne olmuş!..." dedi.

Hay Allah! razı olsun. Öyle ya, canım, insanın bir bıçaklık canı var. Oda başına:

"Sağol, hay aklınla bin yaşa!" deyip yürüdüm. Bıçak alacak param da yok. Sırtımda kalın ceketim var. Hava kış, soğuk, ama öldükten sonra ceket neyime yarayacak? Ceket ucuza satıp, güzel bir bıçak aldım. Bıçağı soktum cebime. Bir de mektup kağıdıyla zarf aldım ki, Anşe' me bir elveda mektubu bırakayım. Mektubu yazmak için bir kahveye girdim. Tam Anşe' me mektubu yazmaya başladım: "Elveda ey kahpe dünya!" diye yazmıştım ki, birden kahveyi arama-tarama polisleri bastı. Öndeki sivil polis:

"Eller yukarı!" diye bağırdı.

Kahvede oturanların hepsi ellerini havaya kaldırdı. Polisler, hepinizin üstünü başını aramaya başladılar. Üstümü arayan cebimde bıçağı buldu.

"Bu ne?" diye sordu.

"Bıçak!" dedim.

"Kör değilim, görüyorum bıçak olduğunu. Ne yapacaksın bununla?"

"Hiyar soymak için..."

Aldı bıçağı. Gene de büsbütün şanssız sayılmam, silah taşımaktan bir araba dayak attıktan sonra bir de mahkemeye verilebilirlerdi.

BEN kendimi öldürmeye girişmeden önce, nasıl olsa yaşamıyorum, kendini öldürmenin kolay olduğunu sanırdım. Yahu, ağbiler, ölemiyorsun da... İp mi? Denemedim mi sanıyorsun? Kendimi han odasının tavanına astığım ip koptu. Zehiri bozuk, ipi çürük, bıçağı sende bırakmazlar, treni tarifesiz, havagazı hava...

Aynı odada kaldığımız arkadaşlardan birinin tabancası olduğunu dikizlemiştim. İzledim gizlice, tabancasının yerini öğrendim. Bugün odada onlar yokken, oradan tabancayı alıp namlusunu alnıma dayadıktan sonra tetiği çektim. Evet, tetiği çektim... Dan! Yere yuvarlandım. Tabanca sesine odaya doldular. Beni yerde gören kahkahayı basıyor. Yahu, bu nedir? Ben ölmekteyim, onlar gülüyor. Şakağımdan yüzüme aşağı kanımın aktığını duyuyorum. Ama hiç bir acı duyduğum yok...

Neye gülerlermiş, bilir misiniz? Arkadaşın tabancası tıpkı gerçeğine benzeyen bir oyuncak tabancaymış. Tetiğe basınca hem patlar, hem de namlusundan boya fışkırtmış. Ben, şakağımdan kan akıyor sanmaktayım, oysa namludan fışkıran renkli boyayla suratım maskaraya dönmüş de ona gülerlermiş.

İşte böyle ağbiler; ölmek istesen de ölünmüyor. Yaşamıyorum da... Sürün sürün bildiğin kadar...

Anladım ki, insanın şansı yoksa ölemiyor bile... Ben de o zaman kendi kendime:

"Yaşar oğlum, ne yaşayabiliyorsun, ne ölebiliyorsun... Sen de boşver, nerde incelir se oradan kopsun!" deyip, odadaki arkadaşlardan birden borç alıp, bir lokantaya daldım. Günlerdir ağzıma sıcak yemek girmemiş. Pastırmalı yumurtaya bayılırım. İki tabak pastırmalı yumurta yedim. Üstüne de makarna, sonra da zeytinyağı dolma... Aşçıdan çıktım, pastacıya girdim. İki de pasta yedim, işi tıkrında insanlar gibi. Ooh! Bir de gazete alıp, parka gittim. Bir sıraya oturup gazetemi okumaya başladım. Dünya umurumda değil artık... Ne iş düşünüyorum, ne para... Gazetemi okurken, karnıma bıçak gibi bir sancı saplandı ki, dayanılası değil. Kıvrınmaya başladım. Hem kıvranıyordum, hem inliyordum. Dayanamadım, tahta sıraya

uzandım. Boncuk boncuk ter dökmekteyim. Başıma meraklı insanlar toplandı. Kendi canının acısına düşmüşüm ama, gene de konuştuklarını duyuyorum.

"Herif ölüyor galiba..."

"Ölmüş bile..."

"Yok daha ölmemiş, ölse kimildar mı hiç..."

"Eh işte, nerdeyse ölecek... Baksana yüzüne mosmor kesilmiş..."

"Yahu, adama bişey yapmalı be, yalık!"

"Sakin dokunmayın haaa, üstünüzde kalır..."

"Evet evet, başınız derde girer, hiç dokunmayın en iyisi..."

"Vallahi öyle... Ondan sonra artık, karakollarda, emniyette filan, işin yoksa uğraş dur..."

"Vallahi, karakola yakanızı bir kaptırmanız mı, bir daha kurtarmak zordur..."

"Uzak durun, uzak durun!.. Tanık yazarlarsa, yanarsınız haa, en az bir ay sorgusu morgusu sürer..."

"Yahu, kimsede insanlık kalmamış be.. Açılın ulan, açılın!"

Öyle bir acı ki, sanki barsaklarım kazınıyor.

Efendiden bir adam:

"Polise haber verelim de hastaneye kaldırsınlar. Yazık ki adama..." dedi, demesiyle de:

"Poliiiiiii!" diye bağırmaya başladı.

Parkın kapısı dışındaki kalabalık içinde polisler de gidip geliyordu, ama adamın "Poliiiiiii!" diye bağırmasına hiç biri aldırmıyordu.

O adam, epey zaman "Poliss!" diye boşboşuna bağırdıktan, polislerin gelmeyeceğini anladıktan sonra, çevresini saran ve gittikçe artan kalabalığı yapıp, karşı kaldırımdaki polise gitti:

"Bay polis, lütfen gelir misiniz?" dedi.

Polis:

"Ne var?" diye sordu.

"Şurda bir adam ölüyor da..."

"O işe ben karışmam. Ben trafik polisiyim, burdanayrılalım" dedi.

Adam bu kez sokakta:

"Poliiiiiii!" diye bağırdı.

Yolcular arasından bir polis görüp gitti yanına:

"Bay polis, bir dakika! Şurda bir adam ölüyor. Bakar mısınız biraz..." dedi.

Polis:

"Adam mı ölüyor... O işlere ben karışmam, ona ikinci şube polisi bakar. Ben pasaport polisiiyim..." deyip hızlı hızlı uzaklaştı.

Sancılarım zaman zaman azalıyor, sonra gene birden bastırıyordu.

O iyiliksever adam, bir polis bulmaktan umudunu kesmedi. Gittikçe artan kalabalığın ortasında bir polis bulabilmek için çırpınıyordu. Sonunda buldu, yardımcı çağırırsa da, o polis de:

"Ben böyle işlere karışmam, ben vilayet maiyet polisiiyim!" deyip uzaklaştı.

İyi ki, oradan çok polis gelip geçiyordu. Yardımsever adam, bir polis daha buldu:

"Koşun, gelin, bir adam ölüyor, yardım edin!" dedi.

Polis:

"Ben karışmam, belediye polisiiyim..." diyerek kovaladığı işportacının arkasından koşarak oradan uzaklaşmanın umarını buldu.

Gelecek hafta:

"BU NE BİÇİM YÖNETİM,
BU NE BİÇİM DÜZEN!..."

Gönderdiğiniz okul anılarından

**ÇETİN ALTAN'ın
seçtikleri**

KIRIK NOT

SÖMESTR tatili dönüşü edebiyat öğretmenini sınıfa girdi. Teşekkür ve iftihar alan öğrencileri gördükten, sonra arka sıralarda oturan bir arkadaşına:

daşa:

- Kaç kırığın var? diye sordu:
Arkadaş sakın bir şekilde:
- Hiç yok efendim! dedi.
Nasıl olur! Bütün sınıf arkadaşına bakıyordu: En az 8 zayıfı vardı!
Öğretmenin kaşları çatıldı, açıklama istedi:
- Babam kırıcı bir âlet kullanmadı efendim. Sadece birkaç çürük var...
**Necati ÇAKIR
(Babaeski Lisesi)**

AKREP SOKUNCA

BEN tip son sınıfta devre kaybetmiş bir öğrenciyim. Geçen sene dahiliyeden son sınıf staj bitirme imtihanlarına giriyorduk. Sıra Laz Hamdi'ye gelmişti.

Hoca şimdi Konya'nın bir kazasında Hükümet Tabipliği yapan bu arkadaşına "Sen söyle bakayım! Parmağını akrep sokmuş bir hastayı nasıl tedavi edersin?" dediğinde, Laz Hamdi'nin cevabı gayet kısa oldu:

-Kolumu bağlar, doktor çağırıyorum.

**Sitki PERÇİN
(Sıhhiye - ANKARA)**

Değerli taşlarımızı tanıyalım!

SEÇMECE FIKRALAR

KİM ETTİ, KİM BULDU?

HANIM yeni tuttuğu hizmetçiye sordu: -Son çalıştığınız yerden neden ayrıldınız?

-Valla ben de anlayamadım ki efendim, dedi genç kadın. Hanımım, kocasını yatağında buldu, tuttu beni kovdu!

SABIRSIZLIK

SİNEMADA, yanındaki kolçukta oturan adamın elle yaptığı sarkıntılık-tan bunalan genç kadın, sertçe fısıldadı:

-Korkarım beş dakika sonra beni yatağınıza davet edeceksiniz.

-Ne acelemiz var efendim dedi erkek, filmin sonunu da bekleyebiliriz!

ATLATMA HABER

İLÇENİN tek mahalli gazetesini eline alan, gözlerine inanamıyordu. Zira yazılanlara bakılırsa, ilçenin en önlü zengini, önemli hiç bir hastalığı yokken sabaha karşı ölüvermişti.

Bütün geceyi uykusuz geçiren yazı işleri müdürü yaptığı hatayı anlayınca, ertesi sabah gazetesine şöyle bir açıklama koydu:

"En önemli olayları bütün yayın organlarından önce okurlarına duyurmayı prensip edinen gazetemiz, dünkü ölüm olayı ile bu iddiasını bir kez daha gerçekleştirmiştir. İşte yarından sonra bütün ilgili makamların tekzip edeceği, bütün yayın organlarının konuya

geniş yer vereceği bir atlatma haber daha. Dünkü sayımızda öldüğünü duyurduğumuz vatandaş, matbaamıza kadar gelerek yaşadığını bildirmiş ve yazarlarımızla yarım saat sohbet etmiştir.

POSA FARKI

OKULU denetlemeye gelen müfettiş karşısına ilk çıkan öğrenciye sordu:

-Önüne yarım bir portakal ile 16/8 oranında bir portakal konsa, hangisini alırsın?

-Yarım portakalı efendim..

-Yarım ile 16/8 oranındaki portakal arasında ne fark vardır?

-Aslında ikisi de aynıdır ama, sekize bölünenin suyu kalmaz efendim!

OLUR MU CANIM?

EVLİNİR evlenmez trenne atlamışlar, yataklı vagona yer ayırtarak balayı gezisine çıkmışlardı... Tam gözlerini yumup kendilerinden geçecekleri sırada, kontrolör kapıyı bile vurmada "Biletlerinizi görebilir miyim?" diyerek içeri damlamaz mı!

Gösterdiler, gitti. Tam yeniden kaldıkları yerden işe devam edecekleri sırada gene kapı açıldı, aynı kontrolör, "Biletlerinizi diyerek karşlarına dikildi!

Canı iyice sıkılan genç adam homurdandı:

-Kapıyı vurarak giremez misiniz?

Memur gülümsedi:

-Girerim ama, ilginç bir şey göremem ki!

Pırlanta, yakut, zümrüt gibi taşlar arasında yeniden moda olurken ülkemizde bunlardan çok daha değerlilerinin bulunduğunu gördük, ilgi duyanlara tanıtmaya karar verdik.

SAFRAKESESİ TAŞI

Değerli taşlarımızın başta gelenlerinden biridir. Kimi toplu lğne başı küçüklüğünde, kimi tesbih tanesinden iridir. Bulunması, bulunduğu yerden alınması son derece güçtür. Elde etmek bir ekip çalışmasıyla olur. Konsültasyon, röntgen ameliyat falan derken, ödenen para bazen yirmi bini bulur!

LÜLETAŞI

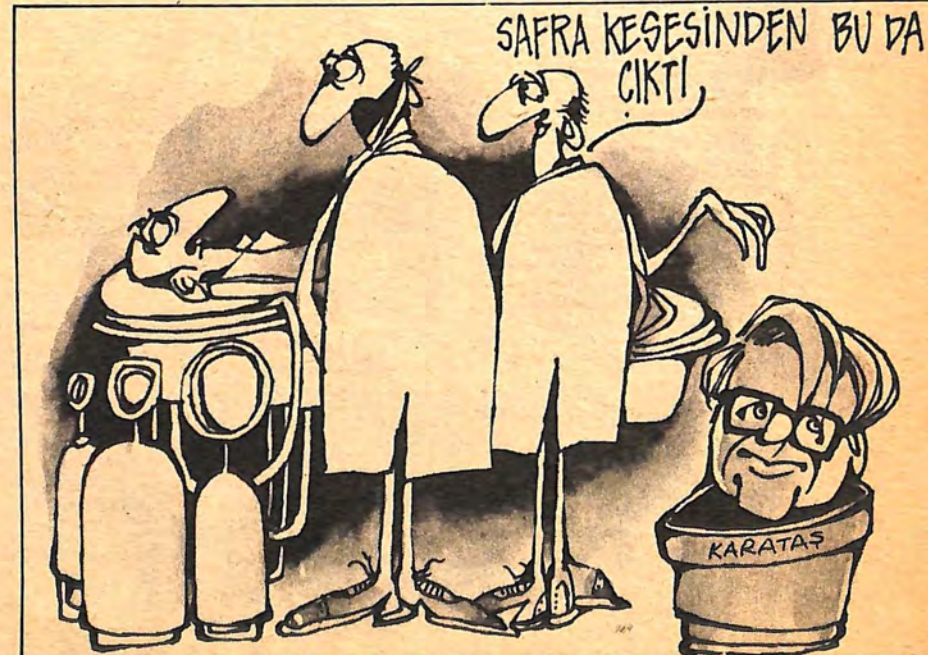
Düne kadar yüzüne bakılmayan bu taş, son yıllarda turistik hatıra eşyası olmuştur.

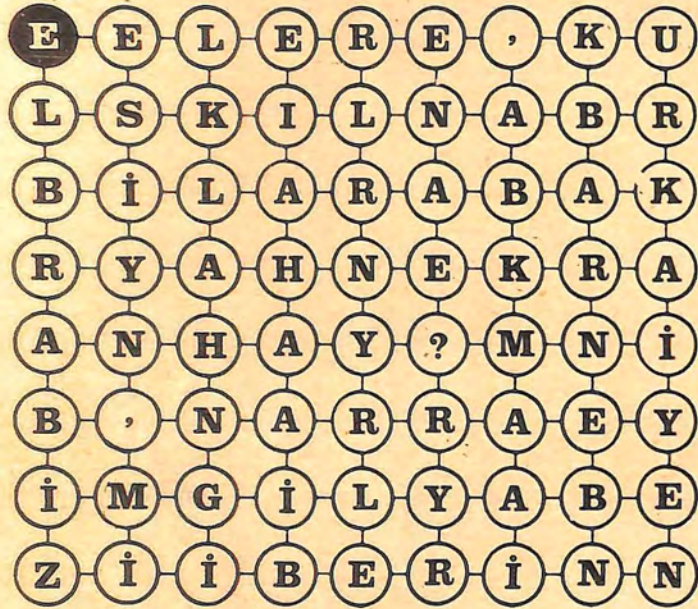
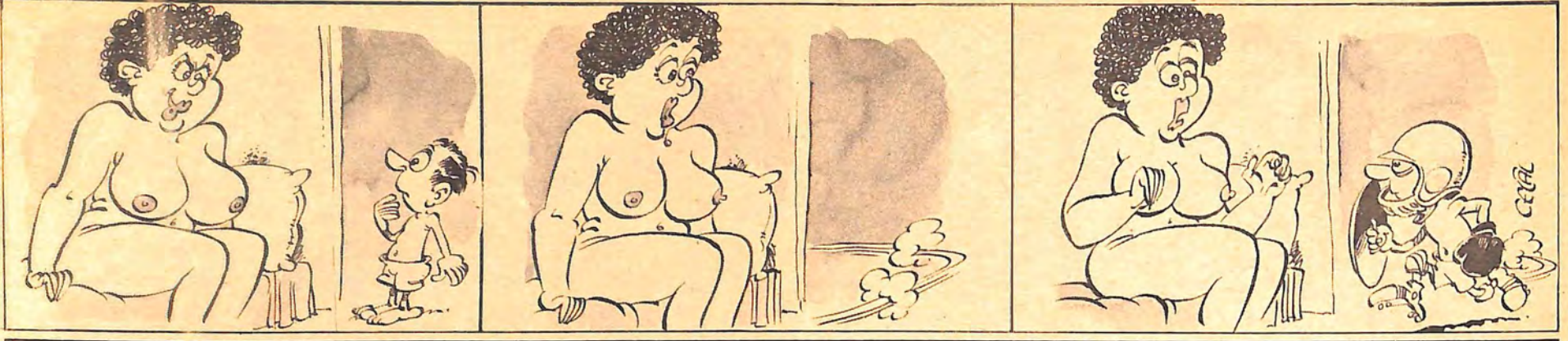
ÇAKILTAŞI

Tanrı'nın cömert tarafına gelmiş, kıyamete dek tüketemeyeceğimiz çoklukta çakıl taşını bedava tarafından vermiş. Her derdin dermanıdır. Kullanma zorunluğu esnafın fermanıdır. Bu değerli taş, özel değirmenlere atılır bulgur, pirinç, fasulye, nohut gibi besin maddelerine katılır ve onlarla aynı fiyata satılır!

KARATAŞ

Geçkincedir yaşı, TRT'nin başı... Ne salatası yapılır, ne aşı.. Söylentiye göre değeri büyüktür. Bilinmeyen fiyatı bütçeye yüküdür. Rakipsizdir, yeryüzündeki sayısı bir, neye yaradığını herkes bilir.

CEVAP: Elibiseler, kurbanlılara bakarken hayran hayran, bizim gibilerin neyine bayram?

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ip ucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 9 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (E) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda oluşacak çaprazsah malar yapılmayacaktır.

Bilmece bildirmece eksik şekli bitirmece

ARŞAF'ın 50 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmececin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir. Şimdi siz de alttaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

- A) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiye-ye hak kazanacaklardır.
 - B) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.
 - C) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.
- Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 50" Çarşaf Dergisi, Mollafenarlı Sok. No. 30/32 Çağaloğlu - İstanbul.

ANAHTAR ŞEKİL

Tolga KURTULUŞ
Hacı Hasan Mah.
Yeni Hamam Sok. No.22
İZMİR - KOCAELİ

Ahmet ÜNAL
Zafer Mah. Muradiye Sok.
Albak Apt. No: 36/9
SAMSUN

"Az Gelişmiş Anahtar 47" yi en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100' er lira armağan kazandılar

Tuncer YILDIZ
P.K. 17
AKŞEHİR

Cumhur GAZIOĞLU
Çarşı Mah. Çakmakçılar
Sok. No:7
TRABZON

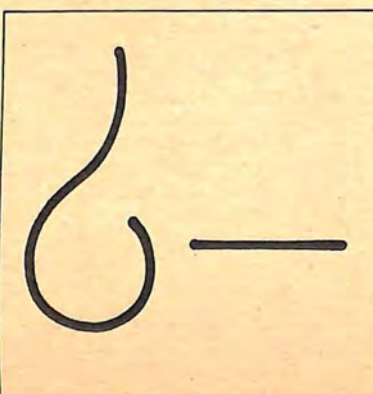
Malik ECE
O.D.T.Ü. İnş. Müh. Böl.
ANKARA

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 50

Sahibi: Erol SIMAVI
Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.
Adres : Çağaloğlu
Mollafenarlı Sok
No: 30-32
İSTANBUL
Telefon : 28 68 75

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

50

Adı, Soyadı
Adresi:
.....
.....

Yüz hatları, karakterinizi ele veriyor

Çizen: Bülent DÜZGİT

KÖŞELİ ÇİZGİLER:
Yüzünüzdeki çizgiler köşeliyse, siz meşeli ve neşelisiniz. Hayatınızda her köşe, biraz dubaraya biraz şeşe benziyor.

YAYVAN ÇİZGİLER:
Çizgileriniz yayvansa, siz medeni bir hayvansınız. Hayatın içinde yayılmasını, durup dururken bayılmasını seviyorsunuz.

KIRIK ÇİZGİLER:
Çizgileriniz kırık. Bir de üstüne hiçkırık! Hayatın içinde kırık-dökük yürüyorsunuz. O halde ne diye kırılıyorsunuz?

TEKERLEK ÇİZGİLER:
Çizgileriniz tekerlekçe, siz tekerlek bir karaktere yatkınsınız. Hayatta her şey sizce çember, adınız da galiba İskender.

DIKİNE ÇİZGİLER:
Çizgileriniz dikineyse, siz çok dikine dikine birisiniz. Hayat sizin için bir dikiştir. Onu bir dikişte için...

BU ADAM KİMDİR?

Cevap: SABİT OSMAN AVCI

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Çinli akrobatlar, bizim cambazlara parmak ısırıldı...

YURDUMUZA ayak basmalarıyla burada dönen dolapları duyan ve politika cambazlarımızın yaptıkları numaraları gören Çin Halk Cumhuriyeti'nin dünyaca ünlü akrobatları hayranlıklarını gizleyememiş, koalisyon ortaklarının yürekleri hoplatan gösterilerini heyecandan izleyememişlerdir.

Akrobatlarımızı dakikalarca ayakta alkışlayan konuk ekibin başkanı, bilhassa dört ayağı da kırılmak üzere olan bir koltukta yapılan denge kurma numarasına bittiklerini belirterek her birini ayrı ayrı kutlamıştır. Yapacakları gösterileri de iptal etmeyi düşündüklerini açıklayan konuklar, daha öğrenecek çok şeyler olduğunu, öğretecek ustaların da Ankara'da bulunduğunu söylemişler, ders almak için kapalı spor salonunu peylemişlerdir...

...VE ONLAR FRANKESTAYIN YARATTI...

Hazır: Vedat SAĞEL Çizen: ÖZTUFKALENDER

ŞU VİDAYI DA SIKTIK MI, ORTAK ESERİMİZ OLAN BU YENİ YARATIĞI HİZMETE SOĞMUŞ OLACAĞIZ...

SAHICI İNSANDAN HIÇ FARKI YOK VALLAHİ.

YÜRÜTEBİLECEK MİYİZ DERSİNİZ ?..

BİZ NELER YÜRÜTMÜŞÜZ.. BUNU MU YÜRÜTEMEYECEĞİZ ? HADI ASLANIM KALK AYAĞA !..

GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA SU KAYNATIYOR GALİBA...

KİBLEYE ÇEVİRMEZSEK YÜRÜTEMİYİZ EFENDİM...

Daha sonra...

EY RUH... TALİMATIN ÜZERİNE YAPTIĞIMIZ ESER BİZİ PARÇALAYACAK. YANLIŞ LIK MI YAPTIK ?..

BİR BEYİN İLE KALP TAKARSA NİZ HERŞEY DÜZELİR...

MEDET YA HACI !.. ONLARA NE YAPARSA N YAP AMA, KÖFTEHÖR KULUNA ACI !..

BEYİNLE, KALPI NERDEN BULACAĞIZ ?.. HIÇ BİRİMİZDE YOK Kİ !..

VATANDAŞIN KALBİNDEN YARARLANABİLİRİZ...

GÖRECEĞİZ BAKALIM. KALP VE BEYİN TAKILINCA NASIL Bİ Şİ OLACAK ?..

Beyin ve kalp takıldıktan sonra...

İMDAAAT !.. ANNEEE, CANAVAR GELİYÖR !..